

OLAI BORRICHII

LINGUA PHARMACOPOEORUM,

Sive

De Accuratâ Vocabulorum in Pharmacopoliis usitatorum pronuncia-

HAFNIÆ,

Typis MATTHIE GODICCHENII,
Sumptibus PETRI HAUBOLDI Reg. Acad. Bibl.
ANNO M. DC. LXX. 16 gt

OLAL BORRICHII

PHARMACO-POEORUM,

Sine

De Accurata Vocabulorum in Pharmacopphis ultratorum pronunciationes.

HAFNIAL,

Typic Matthew Godicheners Sumpribus PETRI HAUSOLDI Reg. Acad. Bibl. ANNO M. OC. L.K. REGI AC DOMINO

DN. CHRISTIANO QVINTO AUGUSTISSIMO ET CLEMENTIS-SIMO DANIÆ NORWEGIÆQVE MONARCHÆ

CUI° NUPER A BEATISSIMO DIVI PARENTIS

FRIDERICI TERTII
REGUM OPTIMI MAXIMI
OBITU

UNIVERSA PATRIA OB IMMENSA DOMUS
REGNATRICIS IN SE MERITA

UNO ET CONCORDISSIMO ORE FASCES
HÆREDITARIOS ET FIDEM ÆTERNAM
GRATULABUNDA OBTULIT

SANITATIS HÆC INSTRUMENTA SEQVE IPSUM CUM PERPETUÆ ET CONSTANTISSIMÆ SANITATIS PRO-SPERRIMIQVE REGIMINIS VOTO

SUBJECTISSIME CONSECRAT

OLAUS BORRICHIUS.

(2) 2

AP-

SACRATISSIMO ET POTENTISSIMO LEGI AC DOMINO
DI, CHRISTIANO QVINTO
AUGUSTISSIMO ET CLEMENTIS.
SIMO BANIE NORWEGIEOVE

APPROBATIO.

DE accuratà vocabulorum in Pharmacopoliis ufitatorum pronunciatione eruditissimum tratatum Viri Experientissimi D. Olai Borrichii,
legi; in quo cum nibil observaverim, quod varia
eruditioni, atque in studiis Medicina progressibus
non apprime conferat, dignissimum censeo, qui in
publicum edatur. Haunia die XX, Decembr.
Anno M. DC. LXIX.

ATMHMUSTEM ORH OLTATIMAS

BARTHOLINUS.

BARTHOLINUS.

SPERSIMIOVE REGIMINES

SUBJECTISSIME CONSECRAT

OLAUS BORRICALUS

s (a)

Candido, & incorrupto Lectori.

Um superioribus mensibus, jussu Regio, convenirent sape Hafnienses Medici cum Pharmacopœis, ad ordinandas res pharmaceuticas, & medicamentorum pretia certis legibus compescenda, atque, ut fit, inter mutua colloquia de accuratiori quarundam herbarum, pharmacorumqve pronunciatione ultro, citroque amice disceptaretur, subiit animum rei & difficultas, & decor. Difficultatem oftendebat vocum pharmaceuticarum frequentissima peregrinitas; decorum videbatur res bene animo perceptas, & quotidiano usu tritas eruditè, convenienterque pronunciare. Neque enim audiendi sunt, qvi perinde esse arbitrantur, qvo nomine, qvå inter pronunciandum morå exprimantur pharmaca. dum profint, & invifum humano corpori morbum expugnent. Enimverò faciendum hoc, & illud non omittendum. Overnadmodum non satis fuerit Oratori, efficaces ad persvadendum causas adduxisse, nisi enim easdem & schematis opportunis vestierit, & elocutionem totam aurium doctiorum accommodaverit judicio, tangvam artis fuz immemor exploditur: ita inficetiarum notam vix effugiet Medicus, pharmacopœusve, si, qvæ novit egregia pharmaca, & fructuose administrat, eloqvi nesciat, & fine rubore pronunciare. Vidit hoc infipidæ logventiæ & depravatæ pronunciationis cacoethes frequentari in hymnis sacrorum suorum, & precum horariarum codicibus [breviaria appellant] Urbanus VIII. Pontifex Roma-

(a) 3

nus

mus cruditissimus, & manum sanandis his ulceribus ipfe admovit, quod ex Labbéo constat, sed morte interpellante non perduxit ad umbilicos. Atque utinam vocabula anatomica, medica, botanica in universum omnia ad limam severiorem vocaret eruditus aliqvis, & justos singulis assignaret in pronunciando limites! mihi hie decretum festinato opere in pharmaceuticis præiisse viam, & alium otiilocupletioris adrem pulcherrimam, & elegantiæ medicæ artis inservituram meo provocasse exemplo. Neque enim quisquam sibi pollicebitur sufficere hactenus editos five lexicographos, ut qvi hæc facra admodum perfunctoriè attigerunt, five rerum Prosodicarum scriptores, Smetium, Cælemannum, Ricciolum, Glonerum, Cavallum, Labbeum, qvanqvam enim & illi, præsertim ultimi, studiofissime syllabarum quantitates persecuti fint, ad artium tamen & scientiarum vocabula rarò descenderunt, arque ita ampliffimum elegantiarum & munditiei Latinæ lingvæ cultoribus reliquere spicilegium. Quanta autem religione Romana gens quantitatem vocum, mensuramque pronunciandi observaverit, vel ex eo liqvidum est, quòd publico risu se ulcisceretur, si quem hac parte delinquentem audiret, ut ex Scriptorum antiqvorum doctiffimis promptum fuerit ostendere. Tullius elegantiarum Pater in Oratore: In versu quidem, inqvit, tota theatra reclamant, si fuit una syllaba aut brevior, aut longior. Nec verò multitudo pedes novit, nec ullos numeros tenet: nec iliud, good offendit, aut cur, aut in quo offendat, intelligit: G tamen omnium longitudinum, & brevitatum in fonis, sicut acutarum, graviumg, vocum judicium ipsa natura in auribus nostris collocavit. Idem in Paradoxis: Histrio, inqvit, si paulum se movit extra numerum, aut si versus pronunciatus est, syllaba una brevior aut longior, exsibilatur, & exploditur. Castissimam hanc pro.

pronunciandi legem ingeniose expressit elegantissimus Naso l. 4. de Pont. epist. 12. ad Tuticanum.:

Quò minus in nostris ponaris, amice, libellis, Nominis efsicitur conditione tui.

Ast ego non alium prius hoc dignarer bonores: Est aliquis nostrum si modò carmen bonos.

Lex pedis officio, naturaj, nominis obstant: Qvaj, meos adeas, est via nulla modos.

Nam pudet in geminos ita nomen findere versus, Desinat ut prior boc, incipiato, minor:

Et pudeat, si te, qua syllaba parte moratur, Arctius appellem, Tuticanumá, vocems.

Nec potes in versum Tuticani more venire;

Aut producatur, que nunc correptius exit; Et sit porrectà longa secunda morà,

His ego si vitiis ausim corrumpere nomen. Ridear, & merito pectus habere neger.

Ita de refractaria in versu vocis earinus penultima conque.

ritur Martialis l. 9. epigr. 12.

Non inficiandum qvidem veteres Romanos, ut ex Prisciani lib. & constat, paulo aliâ, qvàm nos hodie, usos pronunciatione, ut qvi săpe unam, eandemqve penultimam & delicate eloquendo, acuebant simul, & corripiedant, secuti Gracos, qvibus id pane perpetuum; morâtamen longiusculâ penultimas longas exprimebant, brevi breves, qvod ex Poetis omnibus liqvidissimum est, ex qvorum sontibus antiqvorum pronunciatio sutissime hodie petitur, atqve obtinetur. Non enim de antiqvissimis nunc sermo est, de qvibus Qvintslian. Instit. Orat. l. 1. c. 5. Castorem, inqvit, veteres media syllaba producta promunciarunt, qvia boc omnibus nostris nominibus accidebat,

gvorum prima positio in easdem, gvas Castor, literas exit. Et Seneca Nat. Quest. L. 2. c. 56. Etiamnum illo verbo utebantur antiqui correpto, quo nos productà una fillaba utimur. Dicimus enim ut flendere, sic fulgere. At illis ad significandum banc è nubibus subita lucis eruptionem mos erat, media syllabà correpta, ut dicerent fulgere. Illam vetuftiffimorum Latinorum pronunciationem delicatius feculum Tullianum, & ab eo proximum, antiquavere. Quesitum quoque jam olim fuit, & hodieqve plurimis ambiguum eft, vocesne Græcæ, cum in civitatem Latinam transierint, pronunciandæ sint ad morem Græcorum, an Latinorum. Mea qvidem sententia, cum in alieno regno vivant, alienis moribus vivere jubebuntur, & accentuum gvidem propriorum jus amittere, naturæ autem interioris jus retinere. Cumque omnes hactenus communi consensu jus ultimæ, & antepenultimæ iplisdetraxerint, mirum cur de penultimæ accențu, & morâ qvidam timidius ratiocinentur. Probè Servius in Ecl. Virg. 1. Notandum, inqvit, Bucolica, vel Georgica, cum apud Gracos in fine babeant accentum, apud nos in tertià à fine habere. Nam ut in ultima sit, Latinitas vetat; ut in penultima non fit, brevitatis efficit ras tio. Ita nemo Latinorum agaricum, affacus, aromaticus, molossus, criticus pronunciaverit, jutcunque Græci hujus elocutionis fuerint servantissimi. Grajis placuit Ægyptos, ólympos, gángræna, alábastron, íaspis, id qvod Romanarum aurium rotunditati adversum; penultima, naturâ vel positione longâ accentum Qviritium justius ad sese trahente. Neque verò Latini legibus penacutarum [ut vocant] vocum, qvas à Græcis mutuati sunt, admodum se teneri ostendunt ; qvis enim Qviritium veterum boréas [substantive intellectum] historia, naumachia,

Hel-

Hellados, symphonia, Ecclesia, sophia, & infinita id geaus simili mora expressit?

In Boream, Cauruma, aut unde nigerrimus Auster. henry in , was at sidily & narnubers tram Virg. 3. Georg.

Torqueat enthymema, nec bistorias sciat omnes. Juvenal,

De tibi naumachiam, tu das epigrammata nobis. Martial. l. 1. ep. 6.

Hellade percussà Marius cum pracipitat se. Horat. l. sat.

2. 1. 3.

Ut gratus inter mensas symphonia discors. Horat. de coil, adaptout, Art. Poet.

Non aliter crebras Ecclesia vera procellas. Alcim. 4. Cum tibi sit sopbie par fama, & cura Deorum. Mart.

1. 1. ep. 112. In qua ultima voce tamen habent quo se defendant, qvi Philosophiam penultimâ longâ exprimunt, Auctorem Syringis apud Theocritum, Nonnum Panopolitam, & Prudentium, qvanqvam tutiùs omnino, & vi vocis, & analogia svadentibus penultima corripiatur, nec aliter antiqvis Latinis usu venisse observatum. Rata ergo esto Martiani Capella lib. 3. de fastig. sententia: Graca nomina, inqvit, cum in Latinum vertuntur, nostra regula pronunciantur, nist maneant Graca. Scilicet si quis dysenterian, genealogian, manian, philologian, polygamian dixerit, rectè fecerit, dummodo cætera, qvæ simul eloqvitur, etiam Græca suerint omnia; cæterum si dixerit, dysenteriam aliquando esse contagiosam, genealogíam ambiguam, maníam desperatam, philologíam argutam, polygamíam inconcessam, jam hybridâ mixturâ Græca Latinis miscet, ostenditque nec se Latine loqvi, nec Græce. Neque propterea existimandum omnia in ia à Græcis descendentia penult. (b) corGræcis per a scribuntur, & Latinis per i, producunt apud Latinos penultimam. Et sunt illa

1. qvæ formari traduntur à verbis in éva, ut dynastia, latria, dulia, litania, magia, chiromantia, pædia, politia,

prophetia, &c.

2. qvæ ab adjectivis primæ contractorum descendunt, ut antipathía, energía, entelechía, epiphanía, periphería, sympathía, &c.

3. pleraque urbium nomina à nominibus propriis virorum, vel fœminarum descendentia, Alexandría, Attalía, Laodamía, Iphigenía, Philadelphía, Antiochía, Nico-

media, Samaría, Seleucia.

Reliqua ferè omnia penult. corripiunt, ut astrologia, blasphemia, cassia, comœdia, dysenteria, Ecclesia, eucharistia, genealogia, homilia, hydria, historia, mania, melodia, monarchia, moria, philologia, philosophia, phantasia, poëtria, polygamia, sophia, sycophantia, scoria, symphonia, tragœdia, zelotypia, qvemadmodum usu & lectione bonorum Auctorum edocemur. Sanè, vertigini proximum est, in hodierna pronunciatione Latina, Ecclesiam modò dicere, & historiam, & scoriam, & comoédiam, & tragoédiam; atque mox verso, qvasi Gorgone conspecta, numero, astrologíam proferre, & genealogíam, & philologíam, & dysenteríam, & maniam, & polygamiam, & c. cum ubique ratio eadem militet.

Absolvit qvidem ita loquentes inconstantiæ crimine Gerard. Voß. de Art. Gramm. l. 2. c. 9. Reprehendit, inqvit, Guilielmus Baillius lib. de Accent. Gracor. eorum inconstantiam, qvi cum in Alexandria, Thalia, eslipsis, theatrum & similibus, non servent accentum Gracum, ejus nibilominus rationem babeant in philosophia, phantasia, & alius hujusscema.

di. Verum cogitare debuit disparem esse in bis rationem, grando philosophia, phantasia, prosodia, antanaclasis, diatyposis, similiag, manent pura puta Graca: at Alexandria, Thalia, ellipsis mutarunt & in a longum, theatrum pro on assumit terminationem Latinam. Quare etsi minime improbamus eos, qui in philosophia, etymologia & similibus, Latinorum canones seguntur; negamus tamen eos validis rationibus pugnare, cum dissentientes à se damnant inconstantie. Hac Vossius. Sed ne sic quidem inconstantiæ crimen declinabitur. Nimirum huc redit Vossiana defensio, licere accentum Græcum segvi in Græco-Latinis, si quando in voce ipsa peregrinante nulla immutatio contigerit, in cæteris standum auctoritate legum Latinarum. Ex qvo sequeretur, dicendum Latinis esse Amaryllis, Troica bella, Cory'don, Anchisiades, Persephone, Tisiphone, Macedones, Melpoméne, Busiris, aéra, Myrmidónes, máthesis, Dardanidæ, théatra pl, num. Item Agamemnon vocandi casu, & sexcenta id genus, nihil enim in his omnibus immutatur. Ovod cum absonum Latinis auribus qvivis perspiciat effe, meritò cives illi Græci quamprimum in Latinum traducti agrum fuerint, Latinos addiscent mores, & cum Sinone Virgiliano Æn. 2. audient:

Quisquis es, amissos hine jam obliviscere Grajos,

ricas, qvibus frequenter utuntur Officina. Tenentur enim & illæ legibus in Latio promulgatis; sicut jam olim factitatum videmus in nominibus propriis peregrinis, hinc illud Juvenalis sat. 6.

Has qvidem à Mauris voees desumpsere Latini, sibi flea Rum, & accentum vindicantes. Si tamem, ut nonnun-(b) 2 qvam quam fieri folet, leges in Latio non inveniant, propria Lingvæ tum demum genium sequentur, hinc secacul. nenúphar penult, producunt, de qvibus in opere iplo prolixius. Ex legibus Latinorum penult, producentibus funt præsertim positiones, & diphthongi, ex qvibus judicandæ penult. earum vocum, qvæ hic non recensentur; ex corripientibus nobilissima est vocalis ante vocalema Supervacuum autem judicabunt alii, ostendere velle quantitatem penultimarum in iis vocibus, quæ vocali ante vocalem corripiuntur, ut in sequentibus: acacia, aloë, antimonium, apium, aqvilegia, ardea, artemisia, axungia, bdellium, benzoë, bezoar, bryonia, casia, castanca, cataputia, cauterium, chelidonium, cichorium, ciconia, cochlea, colophonia, cydonium, cypheos troch, diacaryon, diasatyrion, elaterium, electuarium, endivia. erinaceus, eryngium, eupatorium, euphorbium, euphrafia, fragaria, geranium, helenium, herniaria, hyofcyamus, laureola, lilium, linaria, lycium, marrubium, matricaria, milium folis, omphacium, opium, parietaria, pæonia, persicaria, philonium, pistacia, polypodium, prasium, psyllium, pulegium, rubia tinctorum, salvia, fatyrion, scammonium, scolopendrium, scordium, scrophularia, senecio, sepia, spinachia, spodium, staphisagria, theriaca, tilia, tutia, zedoaria, &c. Sed expendant illi mecum, non omnem vocalem ante aliam vocalem corripi, ideogve regulæ huic tangvam minus generali tuto non semper deberi fidem, ex, gr. aristolochia, cadmia, centaurium, mithridatium, mumia, scordium penult. producunt; lysimachia, & cichorium penult, reddunt ancipitem, ut in progressu operis demonstrabitur. Czterum ut est infinitus pane specierum Pharmaceuticarum numerus, ita nos hic neque de diffyllabis fuimus folliciti,

neque

neque de iis, quarum penult. sive positione sive diphthongo producitur, ut funt inter alia, arum, afa, been, beta, bolus, cera, chinæ radix, crocus, ebur, ficus, flo. res, Haly pulvis, Hamech confectio, lohoch, macis, pumex, ribes, rofa, ruta, spica, sumach. Item Ambra, blatta Byzant. colla, cornu cervi, galla, glandes, gummi, mentha, moschus, myrrha, stincus, sulphur, talcum, turbith, zinchum. Item, acetofella, becabunga, citrulli, dialacca, galanga, ichthyocolla, myrtilli, nigella, orve 2a, unicornu, &c. Item, althæa, nymphæa, satyreja, &c. In his enim omnibus justa mora pronunciandis tya ro ex vulgatis Grammatices præceptionibus satis instructus ad Pharmacopolia accedit.

In cæteris polysyllabis, qvæ luculenta authoritate Veterum, & inexpugnabili analogia judicantur, plurima sunt, quæ aliter hodie in Officinis pronunciantur, quam

ratio, & usus antiquorum persvadent, ex.gr.

Labastrinu ungven- Chamæmelum, tum, Aloephanginæ pilulæ, Anacardina confectio, Animæ gummi, Armena bolus, Cadmia, Caryocostinum Electu-Cuminum, arium. Centaurium minus, (b) 3

Chamæpitys, Chebulæ myrobalani, Citrinæ myrobalani, Coralina, Crystallinum arsenicum, Cuculus, Curcuma, Cuscuta,

Cycla-

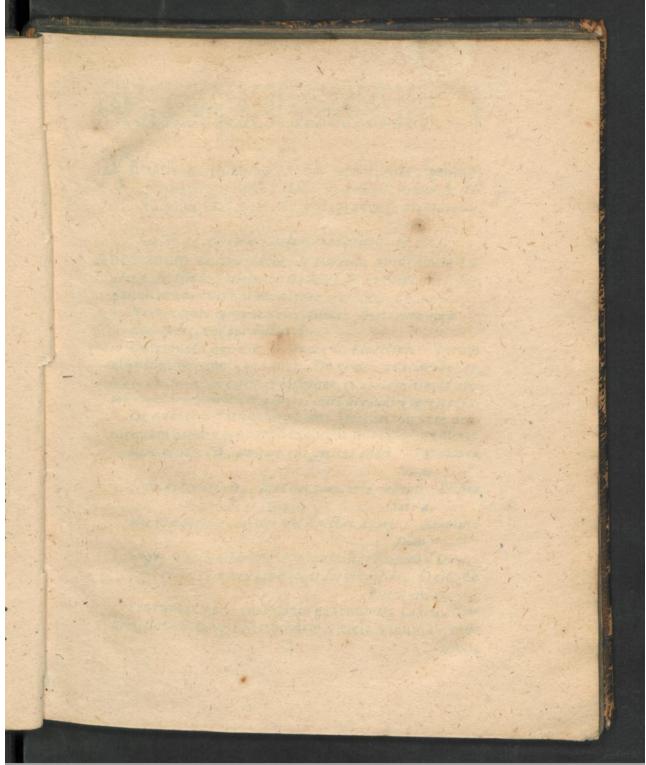
Cyclamen, Cyminum, Cyperus, Dialithontribon, Diaphœnicon, Diarrhodon Abbatis, Diascordium Fracastorii, Pompholyx, Epithema, Hiera piera, Horminum, Hypericon, Jasminum., Jujubæ, Juniperinum oleum., Laudanum opiatum, Laurinum oleum,

Lazuli lapis, Lumbrici, Mastichina aqva vitæ, Mithridatium, Papaverinum oleum Perdicis fel, Priapus Cervi, Overcinum viscum Resina, Sambucina aqva, Scordium. Secacul, Solanum Terebinthina, Triphera Perfica, &c.

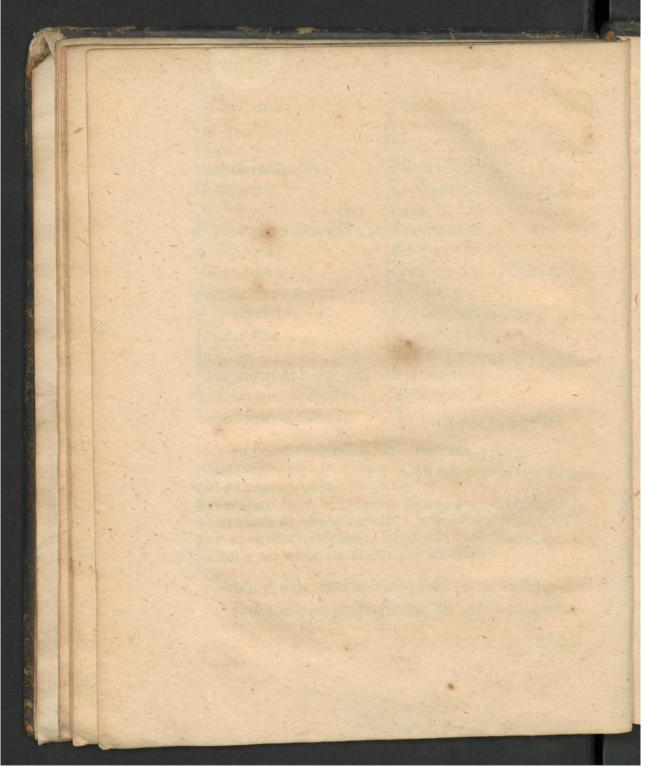
Sudabit tyro, etiam ultra rudimenta progressus, & tricabitur in his, similibusq justo accentu exprimendis, nisi Ariadnæo qvodam filo dirigatur, & ex bonis Auctoribus pronunciandi solidum robur colligat, Ejusmodi difficultatibus ut obviam eatur, natum est horis subsecivis hoc opusculum parergon, quod nunc arbitrio benevoli Lectoris permissum in Horatiano illo desinit:

Vive, vale, & si qvid novisti rectius istis, Candidus imperti: sinon, his utere mecum.

Abba-

A.

A Bhatis diarrhodon; Abhas penultimam genitivi producit, ut recte Labbeus in Analect. Prosod. & Cavallus in Jan. Musar. docent, præeunte Mantuano 3.

Nomina ad Abbatem Siculum transmittit, & ille.

Abrotanum Lucano placet, & Horatio, abrotonum Lucretio, & Plinio, 'Acconvor Galeno l. 6. de simpl. med. sac. penultimam corripit monitore Horatio 2. Ep. 1.

Navem agere ignarus navis timet, abrotanum agro Non audet, nisi qvi didicit dare — —

Corripuere quoque Lucanus, & Lucretius. Verum abrotonites penult. producit. De voce ita Columella l. 12. c. 35. Vinum absinthiten, & hyssopiten, & abrotoniten, & thymiten, & marathrite, & glycyrrhizite sic condire oportet & c.

De quantitate ita censendum: Derivata in ites penultimam producere, quod exemplis liquidum evadet:

Hinc actites est, sonitum cui spiritus addit. Fannius ex

Quinque palastrita, licet bac plantaris vellant. Persius Sat. 4.

Nec non pyrites, digitos qui strictus adurit. Fannius è

Atque seleniten lunaris imagine lucis. Fannius è Dion. Tam mala Thersiten probibebat forma latere, Ovid. de Pont. el. 13.

Sequentur hanc analogiam ex sententia Labbei, Gloneri, Cavalli, & optimi cujusqve critici: Vinum abrotonites,

nites, absinthites, acorites, apites, aromatites, afarites. bunites, calaminthites, catorchites, cedrites, cestrites, chamædryites, chamælæites, conyzites, cydonites, daucites, dictamnites, elelisphacites, elleborites, glycyrrhizites, hysfopites, mandragorites, marathrites, melitites, myrfinites, myrtites, nectarites, omphacites, origanites, panacites, phoenicites, pissites, prasites, rhetinites, rhodites, rhoites, scammonites, selenites, stichadites, strobilites, sycomorites, thymælites, thymbrites, thymites, tragoriganites, de quorum & nominis ratione, & compositione consulendus Dioscorides. Eidem descriptus lapis actites, alabastrites, galactites, hæmatites, melitites, memphites, ophites, oftracites, felenites, thyites. &c. omnia vi superioris regulæ à Poetis roboraix penult. longa exprimenda. Qvò spectat petasites herba, scillites acetum, & similia...

Acaciæ succus; Dioscoridi l. 1. c. 133. anania: acacia pen. corripit, ita enim Vindicianus, [qvem tempore Theodo-

su senioris Imper. vixisse constat]

Acacian, propoling, & adarcen, cnicon, acanthum, v. 57.
Primam tamen syllabam in acaciâ licentiùs produxit
Vindicianus, qu'am rectiùs; non qu'od deriveturab axax prima brevi in Oracul. Sibyll. uti placuit Cavallo; sed qu'ia ab axa pungo, arcessit natales, cujus primam corripit
Homerus Iliad. z. observante jam olim Hespebio. Avicenna
qu'idem vocatur Akbakbia, sed ab eo, in voce Gracanon capienda leges.

Acetum pen. prod. qvia ab aceo, es, acere.

Imputet ipse Deus nectar mibi, fiet acetum. Mart. 1.12.ep. 48.

Aconitum pen. prod.

Lurida terribiles miscent aconita noverca, Ovid. 1. Metam.

Aco-

Acori radix; Acorus pen. corripit, qvia Dioscoridi 1,1 c. 2. angen, qvod Gis negus, id est, pupillis mederi existimetur. Unde & Vindiciano pen. corripitur.

Aërites lapis, penult, producit, de quo videatur Abrotanum, sequ.

Agallochum pen. corripit, qvia Dioscoridi lib. 1. cap. 21.

Agaricum pen, corripit.

Agaricumá, asaruma, potens, aloën, aconitum. Vindi-

'Ajaenov témis imcaeis Jewevay. Pentam. Andromachus apud Galen. l. de Theriaca ad Pisonem.

Alabastrinum ungventum, pen. corr. vide Amaracinus. Alabastrites lapis pen. producit, ut aëtites, de qvo videatur Abrosanum, segv.

Alexandrina sena, Alexandrina tutia, pen. producit.
Noxia Alexandrina dolis aptissima tellus. Propert.l.z.el.g.

Non fuerit hîc forsan supervacuum, regulă generali, ex collatione scriptorum latinorum natâ, pluribus in pronunciando difficultatibus mederi, Adjectiva in Inus à rebus animatis sensitivis descendentia; item distributiva numeralia, & nomina cognationum; item propria & gentilia penultimă producunt: ut abellinæ sive avellanæ nuces, Plinio ab Avellâ oppido appellatæ; adulterinum signum Ciceroni; Agrigentinus Lucretio; Agyllinus Virgilio; aguina caro Plauto; Albinus Juvenali; Alexandrinus Propertio; Alpinus Virgilio; amitinus Nonio; anatina pingvedo Officinis; anatina fortuna Plauto; Andinus Silio; angvinus Mantuano; anserinus Plinio; Antoninus Hist. Aug. Scriptoribus; Apenninus Ovidio; aqvilinus Plauto; arieti-

A 2

nus

Aus Plinio; armentinus Plinio; afininus Varroni; Atacinus Horatio: Aventinus Ovidio; Augustinus Prosero; Balbinus Horatio; belluinæ voluptates Gellio; Bithynus Juvenali; Byzantina regna Sidonio; caballinus Persio; Calabrina manna Officinis; Calvinus Juvenali; Camerinus Ovidio; caninus Martiali; cantherinus Columella; Canufinus Martiali; Capitolinus Ovidio; caprinus Horatio; castorinus Isidori glosis; catulina caro Plinio; Caudinæ furcæ Livio; cervinus halitus Martiali; cifalpinus Ciceroni; Cloacina Dea Prudentio; Clufina domus Silio; Collatinus Virgilio; Collina porta Ovidio; collina herba Propertio; colubrinus Scaligero; columbinus Horatio; concubinus Martiali; consobrinus Ausonio; covinus currus Silio; coracinus piscis Martiali; Corvinus Manilio; Cratinus Horatio; Crispinus Juvenali; crocodilinus Quintiliano; cyprinus piscis Plinio; elephantini libri Vopisco; Eleusina mater Virgilio; Ephesinus Mantuano; eqvinus Virgilio; Erafinus fluvius Ovidio; Ervcinos, a, Ovidio; erythinus pilcis Oppiano; Euxinæ aqvæ Ovidio; Exquilinus, five Esquilinus veneficus Horatio; Faventinus Martiali; Favorinus Gellio; Faustinus Martiali; Ferentinus Silio; ferinus Virgilio; Fescennina acies Virgilio; festinus Claudiano; fibrina pellis Plinio; Fidentinus Martiali; figlina [qvali figulina] creta Plinio; Florentinus populus, qvi olim Catoni & Plinio vocabatur Fluentinus; formininus sexus Plinio; formicinus gradus Planto; furinum forum, à furibus dictum, Planto; Gabinus cinctus Virgilio; gelafinus Martiali; gingrinæ arundines [à sono gingritibus anserum simili dicta] solino; hædina pellis Martiali; Halesinus fons Fannio; Helvina Ceres Juvenali; hircini folles Horatio; Hirpina pubes Sillo; hirundininus tiidus Martiali; Hortina classis

elassis Virgilio; Jerichuntina sylva Mantuano; inopina qvies Virgilio; intestinus Lucretio; Justinus Corippo Africano; Lævinus Martiali; Lanuvinus ager Horatio; Latinum genus Virgilio; leoninus adeps Plinio; Leontini campi Silio; leporinum lac Varroni; libertinus pater Horatio; Libvifini montes Catullo; Ligurinæ Alpes Gratio; Lucrinum stagnum Martiali; lupinum jecur Sereno Samonico; Mamertina amphora Martiali; marinus - casus Virgilio; Marrucina domus Silio; masculina vocabula Plinio; Matinum littus Horatio; mediastinus Hora-- tio; milvina mensa Plauto; murinus fimus Plinio & Sereno; mustelinus color Terentio; nepotinus sumptus Svetonio; Neptunina Thetis Catullo; Nerine Galatea Virgilio; nervini funes Vegetto; Nonacrina virgo Ovidio; Numantinus avus Propertio; Nursina pila Martiali; olorina pila Virgilio; orcinus libertus Ulpiano; oftrinus color Propertio; ovillinus caseus Theodoro Medico; Palæstina arena Lucano; Palatina laurus Ovidio; Patavina puella Martiali; paupertinus receffus Sidonio; pecuina offa Apulejo; peregrina aura Ovidio; Picentina Ceres Martiali; Placentinus collis Mantuano; Plautini fales Horatio; Pontina palus Juvenali; porcinus grex Sedulio; porcellina caro Theodoro Medico; Prænestina Dea Ovidio; qva-- drinus circuitus Plinio; Sabinus populus Silio; Saguntina porta Silio; Salentinus campus Virgilio; falinus Statio; Saturnitus Martialt; Setinum falernum Martia-- Li; Sibyllini versus Horatio; Signinum vinum Martiali; Socotrina aloë Officinis, qvia ab infula Socotora; Spoletina lagena Martiali; soricinus dens Plauto; supina manus Virgilio; Surrentinum falernum Horatio; Tarenigve pengunyam Emigreus. An gnorsvere bi

· 15130

tinum venenum Horatio; taurinum tergum Virgilio; Theoninus dens Horatio; Tiberinum flumen Virgilio; Tiburtinus mons Martiali; Tridentina arx Mantuano; vaccinum lac Plinio; Velinus portus Virgilio; Venusina lucerna Juvenali; verrinum jecur Plinio; vervecinus Gloßis Cyr. Vesuvinus apex Statio; veterinum semen Lucretio; vicina urbs Virgilio; viperinus cruor Horatio; vitulinum assum Ciceroni; ursinum sel Sereno; uterinus Instit. Justiniani; vulpina pellis Svetonio; vulturinum sel Plinio.

Sequuntur analogiam hanc pauca alia, qvæ una regula exprimere difficile: austrinus calor Virgilio; cisternina aqva Seneca; clandestina arma Manilio; internecinus ideo recte penult, producit Scaligero, qvia adjectivum est animatis propriè conveniens, eoqve ad regulam superiorem referri meretur, sicut & mortici. nus, qvod Prudentio propterea opportune producitur; matutinum frigus Horatio, eidemqve ursus vespertinus penultimâ syllabâ productâ esferuntur, ob eandem propemodum rationem; qvia enim matutinus à Matuta, hoc est, aurora derivatur, & verspertinus à Vespero sive Hespero stella, docentibus Prisciano, Isidoro, aliis, vis fieret regulæ superiori, si penultima corriperetur, quòd & stellæ animatæ, imò prope Dii crederentur Antiqvis. Sed de voce elephantinus qvid censendum? hîc permisere sibi qviddam Græci Latinis auribus insvetum; Hephaftion enim in versu Asclepiadeo, cum έλε-Φαντίναν λαβαν ξίφεως describit, penult. corripit. Et Anacreon ad amicam: 'Ελεφαίπνου μέτωπου versum Anaerconticum facit. Idem postea in Apollinem, Exequetivo नीं कोर्भाष्ट्रिक itidem Anacreonticum absolvit, manifeste utrobique penultimam corripiens. An ignoravere hi

Græ.

Græci ebur ab animali genere obtineri? nam per elephantinus ubiqve eburneum intellexere, eburneum
manubrium, eburnei candoris vultum, eburneum plectrum. Credibile eos ebur, ut rem inanimem considerasse, qvòd raros, aut forsan nullos in suis regionibus
viderent elephantos. Qvicqvid autem horum sit, cùm
Latini nullius hactenus adjectivi in Inus ab animatis
sensitivis derivati penultimam corripuerint [qvantum
ex omni Poetarum choro liqvet] rectiùs analogiam secuti, penultimam & in elephantinis libris Romanorum
Vopisco laudatis, & elephantino colore apud Plinium, &
elephantino ordine Regio producemus.

Alkhali sal, vox ab Arabibus petita, qvam tamen illi videri possunt à Græcorum àrs, àrès ò, qvod est sal, sumpsisse mutuam; cumqve àrs penult. in obliqvis corripiat apud Homerum, & alios, nou alienum forsan esset, si penultimam ad alkhali corriperemus. Cæterum qvia & origo hæc dubia est, & Prosper Alpinus, qvem in Oriente diu vixisse constat, atqve pronunciationem Arabum notasse, herbam Kalli appellat, & Kellu Ægyptiis appellari monet, convenientius more Orientalium, desicientibus in Latio regulis, penultimam

producemus.

Aloë penult. corrip. qvia Galeno l. 6. de simpl. med. facult. ahón; præterea Juvenal. Sat. VI.

Plus aloës, quam mellis babet, quin deditus autem Usque adeo est. —

Aloephanginæ pilulæ, penult, corr. vide Amaracinus.

Alsine, dicta Dioscoridi l. 4. c. 87. ΔΙΕ το αλοώδας Φιλάν κώσες, producit penult. non tantum auctoritate Labbes, sed & qvia ita jubet analogia apud Scriptores optimos, ita Neptunine, Nerine, Nonacrine:

Tene Thetis tenuit pulcherrima Neptunine? Catull. 65.

Nerine Galatea, thymo mibi dulcior Hybla, Virg. Ecl. 7.

Inter Hamadryadas celeberrima Nonacrine. Ovid. 1. Met.

Sequentur analogiam hanc aparine, bulbine, cardamine, chamæmirsine, elatine, elleborine, helxine apud Nicandrum in Theriacis, oxymirsine, pitine, tridacine.

Alumen, penult. producit apud Serenum Samonicum tit.
Ventri molliendo:

Aut igitur tectum lana supponis alumen. Vixit hic Serenus, Vir clarissimi nominis, ante plenum occasum Latini sermonis, ab Imperatore Caracalla oc-

cifus, ut ex Spartiano constat.

Amaracus penult, corripit:

Idalia lucos, ubi mollis amaracus illum. Virg. I. Æneid. Καρπον δεραιοτέρης· μάλα δί αν κὰμαμάρανος αν. Nicand. in Theriacis.

Amaracinum oleum, ab amaraco, sive majorana herba, penult. corripit, Lucret. lib. V1. v. 936.

Denique amaracinum fugitat sus, & timet omne

Ungventum -

Opportune hic inserenda regula, tum in omni emendata pronuntiatione, tum in Pharmaceuticis latissime patens: Adjectiva in inus à plantis, lapidibus, & aliis inanimatis derivata; item, Adjectiva ab adverbis temporalibus, aut substantivis apatuor anni tempestates notantibus descendentia penultimam corripiunt. De qvibus ut eò agatur distinctius, alia ex bonis Auctoribus probabimus, alia ex justa analogia; & qvidem Poetarum testimoniis sequentia probautur:

Acanthinus ab acantho planta, Anacreon penult. corripit carm. de rosa;

Ep.

Ev anas Sivais amemis, id est, acanthinis dumetis, vers. Anacreonticus.

Adamantinus,

In quo jam genere inprimis adamantina faxa, Lucret. l. 2. Qvi Martem tunica tectum adamantina. Horat. 1. Od. 6. Choriamb.

Amaracini quantitas jam ex prioribus à Lucretio allatis constat.

Amethystinus, ab amethysto gemmâ;

Causidicum vendunt amethystina, convenit illis. Juvenal. Satyr: 7.

Amethystinas g, mulierum vocat vestes. Scazon. Martial. l. 1. ep. 97.

Amygdalinus, ab amygdalâ, fructu:

Fertur amygdalina succus nucis esse bibendus. Seren, Sam.
de lumbis sanand.

Alioqvin vox Plinitest 1.23. c. 4. Oleum amygdalinum purgat, mollit corpora, cutem erugat, nitorem commendat, varos cum melle tollit è facie.

Apyrinum malum, id est, genus dulce mali punici sine lignoso nucleo:

Lecta suburbanis mittuntur apyrina ramis, Mart. l. 13. 43. Non tibi de Libycis tuberes & apyrina ramis, Mart. l. 13. 42.

Balsaminus, à balsamo frutice;

Balsaminum Jericbus succum, quà pingvibus, está. Fil-

Placuit eadem vox Plinio l. 23. c. 4. Balfaminum oleum longe pretiosissimum omnium, ut in ung ventis diximus contra serpentes efficax.

Bombycinus pen. corr. qvando est adjectivum, à molliori lanugine arbuscularum xylinarum deductum, ho-

di

die gossypinum vocant. Ita autem rem se habere sacile ista Plinii persvaserint lib. 19. č. 1. Superior pars Ægypti, inqvit, in Arabiam vergens gignit fruticem, gvem alii
gossypion vocant, plures Xylin, & ideo lina inde facta xylina. Parvus est, similemá, barbata nucis defert fructum,
cujus ex interiore bombyce lanugo netur; nec lina sunt ei
candore, mollitiave praferenda. Vestes inde Sacerdotibus
Ægyptiis gratissima.

Delitias & panniculus bombycinus urit Juvenal. Sat. 6.
Fæmineum lucet sie per bombycina corpus. Mart. l. 8.ep. 68.
Nunc furtiva lucri sieri bombycina possunt. Martial.
l. 11. ep. 50.

Tenûia nê madidi violent bombycina crines. Martial. l.

Qvin & non tantum ab Assyriæ vermiculis, sed & ab Arabiæ xylino frutice texta bombycina advenisse vel illud *Propertii* ostenderit:

Nec si qua Arabio lucet bombyce puella. Propert. l. 2. el. 3.

Qvod autem Scriptores antiqvi bombycem appellavere, & bombycinum, id recentiores bombacem & bombacinum vocant. Bousauco legitur apud Myrepsum & Svidam, cui postremo & bambax & pambax placuit; Avicenna Khotthun, unde Gallis hodie du coton, Germanis Baumwoll/ nostris Bomulo. Arabius bombyx ergo apud Propertium bombacium signat, Assyria bombyx apud Plinium texturam bombyeis vermiculi. Veraba Plinii l. u. c. 23. Arabia bombyce adhuc sæminis cedimus. Et l. 11. c. 22. Bombyces telas araneorum modo texunt, ad vestem, luxum seminarum, que bombycina appellantur. Hæc texta bombycina, qvia ab animali sortiuntur originem, penultimam meritò producunt, ut

formicinus apud Plautum, ad normam regulæ Adjectivorum in INus ab animatis sensitivis descendentium; sed bombycinus à lanugine fruticis xylini penult. corripit, ut modò prolixè demonstratum.

Byssinum linum, de quo Plinius l. 19. c. 1. Asbestino lino principatus in toto orbe. Proximus byssino, mulierum ma-

xime delitiis circa Elim in Achaja genito.

Vina, ung penta, leves tunicas, & byssina vela. Mantuan. 5. Troph.

Cannabinus, à cannabe herba. Columell. 1. 6, c. 2. Cannabinis funibus cornua juvencorum ligato.

Cannabinas nutrit sylvas, quam commoda nostro. Gratius 47.

Carbasinum linum. Plin, l. 19. c. 1. Et Hispania citerior babet splendore linum precipuo, torrentis in quo politur, natura, ibi primum carbasis repertis. Postea: Carbasina deinde vela primus in theatrum duxisse traditur Lentulus Spinter Apollinaribus ludis.

Carbssinum, ac spatiis gemmata monilia colli. Fillol. 2. Reg.

Poëtis frequentior carbaseus; Tibullo carbaseum velum laudatur; Virgilio sinus carbaseus.

Cedrinus à Cedro arbore. Plin, l. 13. c. 5. Cedrinus est Roma in delubro Apollo Sosianus, Seleucià advectus.

Ac etiam cedrinam cedrinis cum vectibus arcam. Fillol. 2. Reg.

Και τότε κεδρινέης πελάνε βάρος έμμορε πίθης. i.e.

Concretamá, picem, cedrique caudice manat. Nicand, Alex.

Chimerinus, a zapa, ans, hyems, corripit pen, ut catera adjectiva in inus, à quatuor anni tempestatibus derivata, earinus, oporinus, therinus.

B 2

Si

Si daret autumnus mibi nomen, oporinus essem, Horrida si bruma sidera, chimerinus. Dictus ab astivo therinus tibi mense vocarer,

Tempora cui nomen verna dedere, quis est? Mart.l.g.13.
Conqueritur autem idem Martialis l. g. ep. 12. se eari-

non propter contumaciam primæ syllabæ, qvæ brevis est, versui hendecasyllabo non posse includere:

Dicunt Earinon tamen Poëta,

Sed Graci, quibus est nihil negatum a:

Et quos ages, ages decet sonare;

Nobis non licet esse tam disertis,

Qui Musas colimus severiores.

Homerus adjecto i primam in έάρινος produxit. Iliad. β. v. 471. 'Ωρη όν έαρινη, όπ π γλάγος άγγια δεύει 3: tempore verno, qvando lac vasa madefacit. Idem facit Iliad. π. Il. θ. Odys. 6. Odys. χ.

Coccinus, à cocco tinctorum. Hinc coccina læna juvenali Sat. 3.

Coccina famosa donas, & ianthina mæcha. Mart. l.2. Ep. 39. Si fueris sanus, coccina quid facient? Mart. l.2. Ep. 16.

Coralinus, à coralio, herba lapidea:

Et posuére inter virgulta coralina cippos. Milieus l.1.
Porrige labra, labra coralina. Corn. Gallus.

Crastinus, ab adverbio cras.

12

Ordine respicies, nunquam te crastina fallet. Virg. 1. Georg.

Crocinus, a croco, qvi Avicenna zaaferan. Plin. 1.13. cap. 1.

Quam circumcurfans binc illine sape cupido

Fulgebat crocinà candidus in tunicà. Catull. ad Manl.

Sit mense ratio, noxá inter pocula currat,

Et crocino nares murrbinus ungat onyx. Propert, 1.3.el. 8.

Cry-

Crystallinus, acrystallo gemma. on mis & gunioualo
Sic Aretina violant crystallina testa. Mart. l. 1. ep. 54.
Frangere dum metuis, frangis crystallina: peccant
Secure nimium, (ollicited, manus. Mart. 1, 14. ep. 111.
Grandia tolluntur crystallina, maxima rursus Murrhina — Juvenal. Sat. 6.
Murrhins — Juvenal. Sat. 6.
Cupressinus, a cupresso arbore. Plin. 1. 23. c. 4. Cupres-
sinum oleum eosdem effectus babet, quos myrteum. Super
calcatis cupressinis, vel pineis, aut si ea non erunt, aliss fron-
dibus terra contegatur. Columell. 1. 2. C. 2.
Instructi juvenes, passis és cupressina quorum. Fillol.9. Reg.
Diutinus pen corripit, qvia à diu, adverbio temporis de-
rivatur: Idem jam ante à Plauto & Terentio factum no-
-matavere eruditi. M. dil sunt alla contest an possibilità
Longum, diutinumg, à mane ad vesperum. Plaut. Mil.
Disting at att have light house home Plant Bud
Diutine ei uti bene licet partum bene. Plaut. Rud.
Hecine erant itiones crebra, & mansiones diutina. Ter.
monoisevioldo anad omnojiva so bui Phorm. Act. 5. fc. 9.
Idem tuentur confranter Voshus Canallus, Glonerus, alii.
Earinus vide chimerinus.
Earinus vide chimerinus. Faginus, a fago arbore: Post varionitens sub pondere facinus axis. Vira. 2 George
Infanire libet agonism tibi. Docula ponam
Fagina, calatum divini opus Alcimedontis. Virg. eel. 3.
Gausapinus, a gausape, villoso genere vestimenti:
Et dolet, & gveritur sibi non contingere frigus,
Propter sexcentas Baccara gausapinas. & postea
Quanto simplicius, quanto est bumanius islud:
Mense vel Augusto, sumere gausapinas? Mart, l. 6. ep. 59
B 3 Glau

.13. ari-

B. ore

ena

39.

rg.

1.

1.8. :yGlaucinus, à glauco colore, id est, ex viridi-albo.

Audet facundo qui carmina mittere Nerva,

Pallida donabit, glaucina, Cosme, tibi. Martial. l.

9. epigr. 27.

Hornotinus, ab borno, adverbio temporis, ideoque juxta regulam præcedentem penult. corripit. De borno egregie Vossius Esym. L. L. Ab bornus, inqvit, est adverbium borno, boc est, boc anno, cui opponitur adverbium anno, boc est pridem, quafi dicas jam ante annum. Ita enim voce anno usus Plautus Manech. act. I. fc. 111. Quatuor wines ego emi istanc anno uxori mea. Horno usurpat Varro Eumenid: ut docet Nonius, qui & Lucilii illud citat. libr. XXVIII. Ultrum annà, an borno te abstuleris à viro. Ab horno, ut Priscianus testatur lib. II.est bornotinus nempe ut à din dintinus, esté, idem good hornus. Hac Vossius. Ovia ergo annotinus descendit ab adverbio temporis. anno, ut ab borno bornotinus necesse est penult, ejus itidem corripi. Sic perendinus à perendie, pristinus à pridem, serotinus à serò, adverbis temporalibus penult. corripiunt. Reclèproinde ex Prisciano hanc observationem producit Pincierus: Adjectiva in INUS que nascuntur ab adverbiis temporalibus, penultimam babent brevem, ut diutinus à diu, crastinus à cras, perendinus à perendie, pristibus à pridem, serotinus à sero, bornotinus ab borno, id est, boc anno; matutinus autem, & vespertinus, quia à nominibus Matuta & Vespero flectuntur, penultimam babent longam. Hactenus ex Prisciano Pincierus. De voce serotisnus, extat quoque illud S. Hilarii Gen. 25.

Et caliganti premeret serotina nocte.

De voce pristinus ita Ovid. Met. 3.

Non sua sluxerunt; mens tantum pristina mansit.

De

De voce perendinus ita Plaut. in Trin. v. ult. Trochaico: Tu in perendinum paratus sis, ut dicas, Plaudite. Crastinus & diutinus jam ante ex Virg. & Plauto confirmavimus.

Hyacinthinus, ab hyacintho gemma:

Heic aliquis, cui circum bumeros byacinthina lena est.

Pers. Sat. 1.

Et à flore.

Talis in vario solet Divitis Domini hortulo Stare flos byacinthinus. Catull. 62. epithal, Julia.

Ianthinus son vois, viola. Plin. l. 21, c, 6. Ex iis verd violis, que sponte apricis, & macris locis proveniunt, purpurea, latiore folio statim ab radice carnosa exeunt, solage Graco nomine à cateris discernuntur, appellata en, ut ab bis ianthina vestis:

Coccina famosa donas, & ianthina macha. Mart.l. 2.39.

Murrhinus, à murrhâ lapidis, seu argillæ, seu odoramenti genere, unde vasa olim conficiebantur. Plin. l. 37. c. 2 Oriens, inqvit, murrhina mittit ex bumore sub terrà calore densata. In pretio sunt obnitorem, & coloris varietatem, purpurei, candidi, & tereii ignescentis. Aligna & in odore commendatio est. Scaliger, & alii existimant hodierna porcellana esse. Cæterum descriptio Plinii adversatur, neque enim porcellana hodierna odorisfera sunt; neque saporem insus humoris nobilitant, qvod de murrhinis narrat Martialis l. 4. epigr. 113.

Si calidum potas, ardenti murrha falerno
Convenit, & melior fit sapor inde mera.

De murrhinis autem porro:

Sur-

1. 1.

ixta

gre-

an-

nim

tuor

tat,

1170.

iem-

Tius.

ris.

iti-

pri-

COT-

icm

r ab

diu-

risti-

est.

nins-

lon-

rots-

Surrentina bibis: nec murrhina picta, nec auram.

Sume: dabunt calices bec tibt vina suos. Martial.

1.13, ep. 110.

Et turbata brevi questus crystallina vitro,

Murrbina [alii legunt myrrhina] signavit, seposus
it d. decem. Mart. l. 9. ep. 60.

De vino myrrhinâ, sive murrhinâ videatur Plin. l. 14. e. 13. Cujus penult. itidem brevem esse constat. qvòd vinum myrrhinam tradat myrrhæ, [re scilicet inanimi] odore conditum esse.

Oleaginus ab arbore oleâ:

Truditur è sicco radix oleagina ligno. Virg. 2. Georg.

Oporinus, vide chimerinus.

Perendinus, vide bornotinus.

Prasinus, à megion, porrum, color viridis.

De prasino conviva meus, Venetog, loquetur. Martial. l. 10. epigr. 48.

Si Veneto, prasinog, faves, qui coccina sumis. Martial. l.

De nostrà prasina est synthesis empta togà. Martial.

Sapphirinus, a sapphirô gemmâ,

Sapphirino, viridi, maculoso, carulo & albo. Alcim. 4.
Ubi tamen antepenultimam perperam corripuit, qvia
Græcis est σίπφειος.

Solis enim, ac luna sapphirina stabat imago. Millieus.

Smaragdinus, à smaragdo gemmâ. Apicio 3. 1. smaragdinum olus, laudatur.

Has inter species smaragdina gramine verno. Prud. Psychom. 897.

Qvia

Ovia tamen Lucretio, Ovidio, Claudiano, Martiali prima in voce maragdus corripitur, ab eorum decretis hac parte neutiquam recedendum.

Thalassinus, à 92/2000, mare, thalassina vestis est coloris subcœrulei, ad similitudinem sluctuum marinoru. Auro includuntur, teritur q, thalassina vestis. Lucret, l. 4.

Therinus, vide Chimerinus.

Tyrianthinus, id est, violaceus, sive purpureus, à store Tyrio, qui purpurei est coloris, ut tradunt Rad: & Domit. ad Mart. vel à Tyrius & ianthinus, de quo ante. Urbica Lingonicus Tyrianthina bardocucullus. Martial. l. 1.

epigr. 54.

Xerampelina vestis, est coloris siccæ rosæ, vel cujusmodi est in autumnalibus vitis frondibus, à ξηες siccus, & αμπερος vinea, vitis.

Et Xerampelinas veteres donaverit ipsi. Juvenal. Sat. 6. Ex ampla hac messe facile suerit colligere, quo accentu enuncianda sint cætera in INUS adjectiva naturæ

simillimæ, qvæ ordine nunc sequuntur:

Abrotoninum oleum Dioscoridi; alabastrinum ungventum Officinis pharmaceuticis; aloephanginæ pilulæ Officinis; auagailu & Apas Philostrato; anacardina nux, & confectio Officinis; anethinum oleum Dioscoridi; anethinum vinum Dioscoridi; anthracinæ vestes Varroni; anthracina fortuna Plauto; asbestinum linum Plinio; balaninum oleum Plinio, & Dioscoridi; balaustini stores Officinis; bombacinæ vestes, vide bombycinus; capparinum oleum Officinis; carinum, seu rectius caryinum oleum Plinio, & Dioscoridi; caryocostinum electuarium Officinis; cedrinum vinum Dioscoridi; chamæmelinum oleum Officinis; chamæmilinum vinum Dioscoridi; chei

tial.

0/40

60.

vòd

ani-

11. 1.

16.6

ials

via

via

rinum oleum Officinis; chortinum oleum Plinio; cicinum oleum Plinio, & Dioscoridi; cinnamominum oleum Plinio, & Dioscoridi; cuecinum oleum Plinio; cnicinum oleum Dioscoridi; eucurbitina pyra Catoni, & Plinio; eyprinum oleum Dioscoridi; cyparissina resina Dioscoridi; daphninum oleum Dioscoridi; duracina uva Svetonio; electrina patera Trebellio Pollioni; elatinum ofeum Dio. scoridi; funginum genus Plauto; gleucinum oleum Dioscoridi, Plinio, Columelle; gossypina turunda Officinis; halosanthinum vinum Dioscoridi; hyoscyaminum oleum Plinio, & Dioscoridi; irinum oleum Dioscoridi; irinum ungventum Plinio; juncinum oleum Plinio; juniperinum oleum Officinis; laurinum oleum Plinio; lentiscinum oleum Plinio; lirinum ungventum & oleum Plinio; malabathrinum ungventum Dioscoridi; mastichinum oleum Dioscoridi; melanthinum oleum Diosco. ridi; melinum oleum Dioscoridi, & Plinio; moschellinum oleum Officinis; myrtinum oleum Dioscoridi, Plinio myrteum; narciffinum oleum Dioscoridi; narciffinum ungventum & oleum Plinio; nardinum oleum Dioscoridi; ungventum nardinum, & pyra nardina Plinio: ocyminum oleum Dioscoridi; oznanthinum oleum Dioscoridi, & Plinio; onychina pyra Plinio; onychina pruna Columelle; omphacinum oleum Dioscoridi, & Plinio; papaverinum oleum Officinis; rectius forlan papavereum. ut papaverez comz Ovidio; phaselinum oleum Plinio; piffinum oleum Plinio; populinum ungventum Officinis; quercinum viscum officinis, latine quernum; raphaninum oleum Dioscoridi, & Plinio; rhodinum oleum Dioscoridi; rhodinum ungventum Plinio; saccharinum alumen, saccharinus panis Officinis; saccharina canna Tabernamontano; sambucina aqua Officinis, rectius forfan

CICIeum num eyridi; onio; Dio . Diinis; oleiriuni. lencum asti-0/00elli-Pliiffi-Di.

mio; Diouna paum, 210 ; ficeraum um nna forfan fambucea, ut fambucea arbor Plinio; fampsuchinum oleum Dioscoridi, & Plinio; santalinum lignum Of. ficinis; scillinum acetum Plinio; sesaminum oleum Dio. scoridi, & Plinio; sinapinum oleum Diescoridi; strobilina refina Dioscoridi; ftyracinum ungventum Dioscoridi; fulinum oleum Dioscoridi, & Plinio; tartarinum corpus Ennio apud Varronem; telinum oleum Diefcoridi, & Plinio; terebinthinum oleum Dioscoridi; terebinthina refina Plinio, & Columelle; therminum oleum Plinio; to-Phini carceres, tophina meta Svetonio; xylinum linum Plinio.

Et hæc universa penulcimam agnoscunt brevem, neque est quod de fungino, scillino, sementino, & sufino, diversa qvisqvam suspicetur. Existimavere gvidem nonnulli funginum Plauto efferri penult. producta cum ita Trinum: Act, 4. Sc. 2.

pol, inqvit, bic gvidem Fungino genere est, capite se totum tegit

Caterum ex eo refelluntur, quod hujusmodi versus Jambici trochæum primo, tertio & qvinto locis non fastidiant, ut pluribus vel ex eadem scenâ exemplis poslet demonstrari. De scillino ita Plinius l. 23. c. 2. Acetum - scillinum inveteratum magis probatur. - A scillâ, sive sqvilla planta dictum. Sed obstat penultimam corripientibus Serenus Sam, qvi tit, bydrop, curand, in hunc modum scribit:

Sape & scillino pelluntur noxia Baccho.

Verum quia apud Galen. l. 1. de Antid. penultima corripitur in versu ibi adducto, legendum hic vel scillite [qvæ vox Palladio, Columella, Plinio usurpata] vel scillitico, ut ex membranis docet Commentator inlignis Keuchenius: [cui tamen obstat n apud Galenum l. 1. de Antido

fan

tid. ubi docetur aptional onidannia ondaoia] vel potius denique hic excidisse sibi putandus Serenus, ut jam ante tet. phrenes. & cap. purg.

Ex vitio cerebri phrenesis furiosa movetur.

De quo Keuchenius: incurrit bic vitium Prosodiacum Serenus contra originem vocis, & veterum Poëtarum morem quod obiter est observandum.

Cum furor band dubius, cum sit manifesta phrenesis.

Juvenal. Sat. 14.

Sementinus à semente dictus, creditur penult, producere, qu'od Ovid. I. Fastor. ita:

Nec Sementina est ulla reperta dies.

Sementinæ feriæ à Romanis celebratæ, ut sementis grandesceret. Sementina pyra Catoni de R. R. cap. VII. laudantur, & Plinio libr. XV. c. XV. Sed verò omnibus his locis non sementinus, sed sementivus esse legendum, jamante ex side plurium manuscriptorum prolixè ostendit Nic. Heinsius in l. 1. Fast. Ovidii.

Susinus denique videri potest penult producere, ac si à nomine Urbis Susa descendat, ut Tarentinus, Agrigentinus, Alexandrinus, Numantinus, Byzantinus; cæterum susinus à σ8σν, 8, π, lilium, derivatur, non à metropoli Persarum. Contra metropolim illam à liliorum infinità copià circa eam urbem nascente traxisfe originem auctor est Stephanus; & susa vocem vel Persicam esse, vel Phæniciam, atque lilia significare, testantur alii.

Atque hactenus hæc Adjectiva in INus tantò sollicitiùs persequi decretum suit, quantò certiùs constat non pharmacopæos duntaxat, sed & eruditos quandoque, & lexicographos hic non leviter hallucinari.

Amba-

otius an-

n Seorem

s. 14. odu-

entis VII. ibus um,

ac si

cæon à à li-

vel are,

lici-Mat ido-

ba-

Ambarum, pro ambra penult. corripit ex analogia, ut asarum, rhabarbarum, cammarum, cantharum. Hinc apud Laur. le Brun in Elogo. Poët:

o Dea, & ambareos mundus respirat odores.

Ammoniacum gummi, & sal, penult. corripit.

Cumig Ammoniaco mascula thura sale. Ovid. de'med.

faciei.

Malè autem Vindicianus penult. producit, & pejus o corripit, cùm Nicander vocem hauc per ω exprimat, & Virg. 4. Æneid. ita:

Hic Ammone satus rapta Garamantide nympha.

Amomi semen, penult. producit, qvia Dioscoridi, & Galeno

Pingvescat nimio madidus mibi crinis amomo. Martial. l. s. epigr, 65.

Amylon, quibusdam amydon, penult. corripit.

Σχέιματ 🚱 , η νωσίος καρύων , αμύλοιο παρόντος. Τheocr.

hoc est, Ego tantillum curo hyemem, vel quantum edentulus nuces, pulte apposità.

Anacardina nux, & confectio, vide amaracinum, & sequ. Anatis axungia, penult, corripit.

Latipedem g, anatem cernens excedere ponto. Avien. in

Anates, maritas junximus, Jamb, dim. Auson. ep. 3.
Anethum, penult. prod. qvia Dioscoridi & Galeno avn yov.

Narcissum, & florem jungit bene olentis anethi. Virg. ecl. 2.

C 3

Ange-

Angelica, pen. corripit, sic dicta vel à præmonstratore Angelo, vel viribus efficacissimis, & pæne Angelicis.

Angelici Christo famulantur rite ministri. Sedul. 1. 2.

Animæ gummi, rectius gummi amina, vel aminne; penult, producitur; corrupta à Lustanis voce Anima nunc vocatur, & animum; opportunius Serapioni myrrha aminea, qvæ & ipsa videri potest σμύρνα illa άμων έα esse, de qva Dioscorid. l. i. c. 77. qvæ nunc ex Indis affertur, unde pen. prod. qvasi aminne. Denique cum mi in amineus, si & ad illa qvisqvam provocet, Virgilio, Dioscoridi & Sereno producatur, ni, qvod ejus nunc loco substitutum est, produci qvoqve oportet.

Sunt & Aminae vites, sirmissima vina. Virg. 2. Georg.
Ubi male legit Farnabius: Sunt etiam Aminae. Servius
ad locum illum: Sunt & Aminea vites. Amineum, inqvit, vinum dictum est, qvasi sine minio, id est sine rubore,
nam album. Et album qvidem etiam hoc gummi est,
sed à minio, cujus prima brevis, neqvaqvam descendit.

Aut in Aminao cochleas baurire Lyco. Seren. tit. Isch. Succus Aminae vitis cum pane medetur. Seren. tit. sol.

Qvod si Ausenius mi corripiat, exploratum est, ab illo jura qvantitatum, reluctantibus veteribus, non este petenda. 'Auvena dicitur Hespebio; Celso vinum Aminaum, Dioscoridi au un este poduci, Qva omnia ostendunt penult. in Aminaus produci, adeoqve mi in cadem voce, à Virgilio, stante lege carminis, nequaquam potuisse corripi. Videantur qva in eandem prope sententiam disputat diligentissimus J. Rhodius ad Ecribon, Largum.

Ani-

ore z, ult, ca-

canide anni-

fi.

inre, est, lit.

ab es= A-

in /a= oad

ıi-

Anifum, Diofeoridi 1.300 65. aisons.

Fæniculumg, anisumg, chelidoniumg, crocumd. Hone.

Neque injuria penult. corripit Honterus; meruir enim ex eo nomen, όπ αίησι τος εμποδιματώσεις τος σώματω, id est, quòd tensiones statulentas laxet, remittatque, qua sententia est Gerh. Vossii, & Casp. Baubini. Inσ., autem quibus gaudeat quantitatibus docet Theognides:

Nor Oid is d'ann y no an inor nauli. id est, separatus verò aliò improbam lingvam mittit. Neque aliter Anisenum flumen extulit Fast. 4. Ovidius:

Jamé, Leontinos, Anisenag, slumina cursus

Absit ergo ab ore emendate loquentium illud Milliei:

Sive vaporifero tunicas inducat aniso;

Si autem penult. producere decrevit Milieus, imitetur potius andromachum apud Galenum libr, de Theriac. ad Pisonem, qvi ut id auderet o duplicavit & anasov versu expressit, vel cum Nicandro scribat ainor, anesum.

Anodynum ungventum, emplastrum, oleum; Galeno ad Glauc. ai údovor Páguarer, penult. corripit, ab odorn & nonnungvam údor, dolor.

Έσσυπη απρίω . και αι ωδιω . έδξε π ος Φλοξ. Nicander in Alex.

Anserina planta, penult. prod. Vide Reg. de Adjectivis in INUS ex animatis.

Anthera rosarum, penult. reddit communem; & longam qvidem, qvod Plutarcho, & Isocrati scribatur av mees, a, ov; brevem autem, qvia Homerus ita II. v.

Ancor Th' ai Jeelnwi nagmir Hor, Est nathar. id est, per summum spicarum sastigium decurrebant, nihil frangentes.

Antho-

Anthora, penult. corr. qvia ab ain & Prea, alexipharmaca planta, aliis napellus Moss [de qvo videndus Plempius] pluribus aconitum salutiferum appellata.

Antidotus Mithridatica, Matthioli &c. penult. corr.

Antidotus verò multis Mithridatica fertur

Consociata modis — Seren. Sam. tit. ve-

nen. probib.

Antimonium, pro stibio, vox Officinarum; penult. corr. ob vocalem ante vocalem.

Aparine herba, penult. prod. vide Alsine.

Apium herba penult, corripit:

Et virides apio ripa, tortus q, per berbam. Virg. 4. Georg. Tunc apii succus leni sociatur olivo. Seren. tit. subst. dol.

Aqvilegia, pen. corr. ob vocalem ante vocalem in Latinis, aut, ut hæc est, Latino-barbaris vocibus. Dicitur qvasi aqvisina, à mucronibus filorum aduncis instar ungvium aqvilinorum, ut Baubino & Bod. à Stapel vissum; non ab urbe Aqvileja, qvæ tamen & aliqvando apud Poëtas qvinqve syllabis constat, & penultima tum brevi exprimitur:

Nec non cum Venetis Aquileia perfurit armis. Sil. 1.8.

Ardex pingvedo, pen. corripit:

Urbis & ipsa suis deplangitur ardea pennis. Ovid. Met. 14.

Aregon ungventum, penult. prod. qvia denziv, seu auxiliare habetur ab deeya auxilior, hinc apnyav, so , , , ,

auxiliator, Homer, Il, d.

Aristolochia longa & rotunda, penult.prod. Dioscoridi l. 3. c. 4. 'Αρισολοχία ωνόμασμ μεν δοιδ το δοιαν άρισα βοηθάν ταις λοχοίς. id est, aristolochia ex eo nomen invenit, quòd puerperis optime credatur opitulari. Plin. l. 25. c. 8.

Inter

harndus

ve-

icorg.

Diciinstar

ando

1.8.

auxi-

dil.3. ir tais qvòd c. 8.

Inter

Inter nobilissima aristolochiæ nomen dedisse gravidæ videntur, quoniam estet apien dexisous. Penultima in voce Aristolochia haud dubiè producenda, quando etiam apud Hippocratem sæpissimè assit diphthongus expressè l. Wi ywwww, & alibi doixen nádagos; accedit, quod dóxia atque doxia eidem nullo discrimine usurpentur. Neque verò insolens est diphthongum e in i longum abire, hinc Thalia Virgilio; Sperchius Ovidio; Heraclitus Lucretio penult. produstà essenutur. Quò forsan respexit Honterus 4. 181. cum scriberet:

Cum fano Graco stapbylinus, aristolochia.

Sed omnem dubitationem amolitur Nicander, qvi in Theriacis ita:

Έν μεν δεισιλόχεια, κὰι ἴειδω, ἐν δίς τι νάεδε. Ἡ τοι αρισιλόχεια παλίσκιω ἐνδαπόσιω. Idem. Ετ Poeta apud Galen. l. 1. de Antidot.

Δεπ नि कंट्राड्योक xia, και όρχις κάςορ € ein.

Armena bolus, rectiùs Armenia bolus, qvomodo Plinius 1.34. c.6. colorem Armenium dicit; me autem semper corripitur, ut exempla docebunt:

Daphnis & Armenias curru subjungere tigres
Instituit. — Virg. ecl. 5.

Numqvid apud Parthes, Armenios g, latet? Martial. 1.5. epigr. 59.

Armeniis que [scilicet pomis] & cereolis, prunis q. Damasci Stipantur calathi — — Colum. 1. 10.

Arsenicum, de quo Dioscor. l. s. c. 121. & Plin. l. 34. c. 18. dicitur quasi Deorvire, id est, masculum quiddam, vel appenire, ut placet Eustathio, unde masculinum genus Grammaticis appenire 1/205. Penult. corripit ut catera adjectiva in 1895, negumos, na Jugmos, puonos, intelios, posiones, &c.

D

Arte-

Artemisia, Dioscoridi l. 3. c. 127. Denuida, sive ab Artemisia uxore Mausoli, sive ab Artemide, id est, Diana, sive denique ab apnuns, quod Suida integrum, incolumemque notat, derivetur, pen. corripit, quia semper Gracis scribitur 'Aenuida sine diphthongo, videatur Dioscor. l. 3. c. 127. 8 128.

Arthanita, unde ungventum de arthanitâ majus Mesvæ.

Arthanita [Ibntsine, seu Avicenne Arttanithsa ex Plempio]

Mesua & Lobelio est cyclaminus orbiculatô solio infernè purpurascente. Arthanita, si Græco sonte cadat, penult. producet, qvia ab apráva deducetur, qvod est laqueus, sorum, qvippe caulibus suis tanquam laqueis, seu capreolis vicinas arbores involvit, qvod & Dioscoridi l. 2, cap. 95. observatum. Derivata autem in ITES penult. prod. jam ante pluribus demonstratum est, vide abrotonum.

Arthriticæ pilulæ, Officinis quibusdam arthetica, sicut & iva arthetica Sennerto de arthrid. placuit ex Paraceljo, pro iva moschatâ Tabern. seu botry chamædroide Baubini, seu chamæpity alterâ Dodonei: penult.corr.ut cæteraAdjectiva in 1005, de quibus superius.

Afarum, Dioscoridi l. 1. c. 9. aoues, penult. corr.

Agaricumá, asarumá, potens, aloëná, aconitum. Vin-

Si qvis obducat osarum, apud Avicennam penult. producere, atsarun enim eidem appellari, accentu penult. longam demonstrante, respondendum, non teneri noslegibus Avicenna in vocibus Græcis dimetiendis, sed Græcorum stare arbitrio, à qvibus casdem mutuatus est Avicenna, & more lingvæ Arabicæ paulum in alieni soni similitudinem detorsit. Id qvod manifeste ab co olunper atur

fvæ.

pio]

fer
dat,

l est

reis, ofco-ITES vi-

pro ini, Ad-

vin-

eni eo um

factum videmus non in afaro tantum, sed in plurimis aliis, exempli gratia, acacia, Avicenna est akhakbia; agaricum, garikun; agallochum, agalagion, & agalougii; amomum, Hhamama; anisum, anitsun; afarum, atsarun; britannica herba, berttbanikbi; bulbus, bulbuts; cannabis, Kbinneb; cardamomum, Kbordamana; carum, Karwia; centaurium, Khentthauriun; chalcanthum, Kbalkand; caryophyllon, charanfol; chamædrys, Kamadriuts; chamæleon herba, chamalaun; chamæpitys, chamafitthuts; charta, Kbirtthats, chelidonium, Kalidouniun; cimolia terra, Kbimulia; costus, Khost; crambe, Kiramb; crocomagma, Kborkboumagma; cyclaminos, Fekhilaminus; cyminon, Kemmun; epithymum, efithsimun; cuphorbium; forbiun; phu, fu; gagates lapis, gagathi; gentiana, gientthiana; gyplum, gubtsin; hypericon, bierufarikbun; hypocistis, heufokbisttbidates; laoun, iatsimin; limonium, limouniun; magnes, etis, magnetthits; magnelia, magnitsia; mastiche, madstibake; narciffus, nargiits; nardus, nardin; nitrum, nittbrun; opium, afiun; pæonia, fawania; petroselinum, fettbrafeliun; pistacia, fitstakb; ploricum, fetsurikun; rheum, reimand; faccharum, tsukkar; latyrium, tfattburiun; fcammonium, tfakbmunia; fcandix, tsekbanduts; scolopendrium, tsokbulufenderiun; scordium; tokhorodiun; fefeli, thealiuts; fium, tsiun; fmyrnium, temurniun; sphondylium, tefunduliun; symphytum, tsumfutbun; thapsia, taftsia; telephium, Itbalefiun; Zingiberis, Zengiebil. Hic si accentus Avicenna probandus, dicendum nobis foret acacia, agaricum, asarum, britannica, chamæpitys, cimolia terra, chelidonium, epithymum, limonium, magnesia, opium, pæonia, ploricum, fatyrium, fcammonium, scolopendrium,

drium, scordium, smyrnium, sphondylium, symphytum, thapsia, telephium, pen, longa, contra vocum originem, & latas à Gracorum, Latinorumý; curiofislimis leges. Debet has voces Dioscoridi, & Galeno Avicenna, quos excussit studiosissime, ut passim ex libris ipsius, atq; inter alia ex Canon. med. l. 2. tr. secundà intuentibus obvium eft, Caterum an tacente Gracia, & Latio, ad accentum Arabum provocandum sit, in vocibus, quas officinæ pharmaceuticæ debent Arabicæ scholæ, controversia est longioris forsan subsellii. Vero simillima videtur sententia, Arabica illa legibus Græcorum, & Latinorum subjicienda esse, tum quia civitate latina pharmaceutica jam diu fuere donata, tum qvia Arabicum accentum ex enumeratis facile colligimus naturæ Græcarum, Latinarumý; vocum sæpissime adversari. mittamus,nè Græcarum qvidem vocum pronunciatio. nem, extra continuum sermonem Græcum spectatam ab accentibus Græcis pendere, sed à propriá vocum naturâ. Inter cætera Arabibus debentur segventes pharmacopoliorum voces, ungventum de arthanità; ab Arabico arttbanithia; ambra & ambarum ab ambar; fantalum à dfantal; sal alkhali, à khali; camphora & caphura à kafûr; carabe à kabreba; alkekengi à kakengi; carthamum, à kharttam; cubebæ à kebâba, vel Indorum cubab; colcothar vitrioli à kholkhottbar; coton, onis, pro goffypio, à khottun; cuscuta à kusjouths; lapis lazuli, lazurium, à lazul & lazuward; marchafita, à markbasjitbla; mumia à moumija, nenuphar à milufar; secacul à siekbakbul; sebesten à tsebestan; sumach à tsumakb; turbith & turpethum à turbed; tutia à toutia; usnea ab usina; zibebæ à zebib. Sed & harum vocum quasdam à Gracis initiis emanasse (de quibus suo loco) justa su**spicio**

um, em, eges. s exnter ium tum cinæ ersia etur rum ccucenæca-Ult tiotam um ntes itâ; bar; a & ngi; um nis, uli, b/a; 1 à urab

spicio est, & qvæ non emanavere, ad positiones vocalium ante vocales, & analogiam Græcorum, latinorumá; vocabulorum, ut qvæ jam diu civitatem latinam
intraverint, meritò se se accommodabunt. Ubi tamen
in Græcis, Latinisve nulla regula, nulla analogia conveniens reperitur, accentum Arabum seqvi oportebit,
& ita penultima τε nenuphar, τε secacul producenda.
Aspalathus, Dioscoridi ἀστάλα με pen. corr.

Aspalatbum, gallam, elleborum, nigrumá, bitumens.

Vindician. v. 49.

Asparagus pen, corr.

Papes T' acoraeciyse Japeindos, no con meunu. Nicand.

Theriac.

Asparagi posito quos legit villica fuso. Juvenal, Sat. XI.

Asphodelus pen, corr.

Agges ασφοδέλοιο διανθέος άλλοτι ρίζαν. Nicand. in Theriac.

Axungia pen. corripit.

Quoda, recens usfit glacies, axungia simplex
Mulcet. — Seren. tit. combust.

Balanus Myrepfica, pen. corr. videatur Myrobalanus.

Balsamita, pen producit, ut catera derivata in 1716, qua & Latinis sape in à exeunt, ut Subacims, Sybarita,

muhauseims, palæstrita.

Balfamum angelicæ, apoplecticum, embryonum, vulnerarium, &c. Balfamum cùm initio ex Judæâ acceperint exteræ gentes, ut ex Plin. 1.12. cap. 25. colligitur, non displicet, qvod ajunt, sic ob præstantiam vocari qvasi baal schemen, id est, princeps, sive dominus olei, de qvo prolixè in Etym. Vossius. Latini qvidem penult. corripuère:

D 3

Balja-

n à

lu-

cio

Balsamag, & baccas semper frondentis acanthi. Virg. 2.

Candida felices sudent opobalsama virga. Stat. 3. Sylv. 21 Balsama qui semper, ciunama semper olet. Mart.

Nicander tamen Græco versu heroico, tum in Theriacis, tum Alexipharmacis penult. manifeste producit. Andromachus senior, Neronis Archiater, carmine elegiaco penult. jam produxit, jam corripuit ut apud Galenum videre est libro de Theriaca ad Pisonem.

Basilicon emplastrum, penult. corr. ut catera adject. Graca in 1865, yeau palises, nundirés, neclusés, sic Bandirés. Qvod autem Officina plantam basiliconis nominant, in co labuntur, rectius enim basilicum, i, dicitur, qu'am basilicon, onis, ita enim Graci recentiores onipou Bandiros appellavère, à Bandiros, 8.

Bardana, pro lapatho personato, vox Ossicinis cognita, & Dodonao usurpata; dicta videri potest à bardo, que vox inter alia cantorem & Poétam designat, ut prolisé in Etym. demonstrat Vossius, & in Lex. Phil. Martinius. Et certé cantores in Comœdiis lappæ hujus soliis saciem obvelabant, nè agnoscerentur spectaroribus, unde personatam dici constat, & Græcis æcommon. His natalibus si insistendum, pen. producet, genitivo plurali, & analogià svadentibus; bardorum enim & bardarum slexus bardanam longam estlagitat, ut à qvintus qvintorum & qvintarum facit qvintanam. Ita à primus primana, à septimus septimana, à vicesimus vicesimana, à qvartus qvartana.

Sava nocens febris saltem quartana fuisset. Mart. 1.10.

Bdel-

Bdellium, Dioscoridi l. 1 cap. 80. Bdeniss; pen. corr. qviz Græcis scribitur sine diphthongo, ut chelidonium, &c.

Becchici trochisci; becchion, de qvo Dioscor. l. 5. cap. 126. tussilago est, hinc becchicus pen corr. ut cyclicus, grammaticus, logicus, cynicus, hecticus.

Belliricæ myrobalani, aliis beleticæ, pen. corr. ut Illy-

Adde qu'dd Illyrica si jam pice nigrior essem. Ovid. 4.
de Pont. el. 14.

Benzoë, sive Relzoë, vox peregrina est, eoq; incertæ nobis pronunciationis, quam libet tamen in penult. corripere, ut aloë, ob vocalem ante vocalem; Benzoinum autem, sive belzoinum oleum pen. corripiet, ad naturam cæterorum adj; in inus ex inanimatis descendentium.

Berberis, vox antiquis ignota, que tamen secundum analogiam penult. corripiet, ut verberis, piperis, cantharis, Bassaris, Tyberis, Phalaris.

Betonica herba pen. corr.

Betonicam ex duro prodest assumere Baccho. Seren. tit. bom. mors.

Betonicavé leves, gallina aut jura vetusta. Seren, tit.

Cestron betonicam soliti sunt dicere Graci. Macer de herb. 40.

Vossius derivat à Vertonibus, Lusitaniæ populo. Vide & Plin. 1. 25. c. 8.

Betulæ succus, pen. corr. ut cætera diminutiva in ula, assula, bucula, sportula. Neq; enim ei à Bethulia oppido nomen, sed à batuo, ut betula sit qvasi batula, qvòd non tantùm in coërcenda puerorum ignavia adhibeatur, sed & olim sasces Magisfratus armaret. De qvo plinius

Plinius 1. 16. cap. 18. Gaudet, inqvit, frigoribus forbus, & magis etiam betula. Gallica bec arbor mirabili candore atá tenuitate, terribilis Magistratuum virgis. Perperam in

ult. Plinii editione legitur betulla.

Bezoar, belzahar, badzahar, bedezaher, voces Arabica, Persica, & ex Hebrais fontibus detorta, de quibus videndus Martinius. De penultimæ morâ ambiguum est judicium, nisi quod opportunius videatur corripienda, tum quia id factitatum videmus à mercatoribus. qvi lapides hos ex Indiis, & Perside asportant, atq; ideo pronunciationem gentium orientalium sequentur; tum qvia vox ipsa donata jam civitate latina, ad Latinorum qvoq; regulam, vocalium ante vocales, meretur exigi.

Bitumen pen. prod.

Sparge molam, & fragiles incende bitumine lauros. Virg. Ecl. 8.

Bombax, acis, bombacinus, vide bombycinus.

Bovini cruris axungia, Officinis qvibusdam; vox Latinis auribus insveta, cujus loco bubulum crus substituendum. Brassica, pen. corr.

Franat commisto quim fervet brassica vino, Seren, tit,

Solut. ventr.

Bryonia, pen, corripit,

Nec metuit senteis, nam vepribus improba surgens Acbrados, indomitas q, bryonias alligat alnis. Columell. l. X. Δαύκειον, ρίζας τε βρυωνίδος, η και εφηλιν. Nicand. Theriac.

Bunias, buniadis, ut semen buniadis pen. corr.

Quad, Amiterninis defertur bunias arvis. Columell. I. X. Genitivus buniadis sequitur genium stochadis, Palladis, Asclepiadis,

Toosop

Tour or non y house sign and Bevild . Pentam. Andromach. apud Galen. I. de Theriaca ad Pisonem.

Byzantina blatta, Byzantinus syrupus, penult. prod.

Byzantina sopbos dedere regna. Phal. Sidonius in laud.

Narbon.

Cadmia, vel Cadmea, penult. longa est, qvia Dioscoridil. 5.

ε. 84. καδμάα, sicut Thalia penult. prod. qvia Græcis Θαλάα. Nomen sortitur à Cadmo Tyrio, primo slaturæ
metallicæ inventore, si credimus Vossio. Cadmea Circe Lucano prod. penult. sic juventus Cadmea Statio, &
Thebæ Cadmeæ Propertio. Vindicianus tamen vers. 31.
penult. in cadmia corripuit; sed qvia præter morem veterum, non temere imitandus.

Calabrina manna, penult, prod. vide Adject. in INUS ab

Calendula officinarum, à Calendis, ex sententia Lobelii, dista, penult. corr. ut lavendula, & cætera in ula, ut assula, copula, crapula, fabula, matula, novacula, papula, rabula, regula, tegula, tabula, bucula, sportula, secula, monedula, nitedula, &c.

Camphora, penult corr, quia recentiores Græci, Sim. Sethi, Aëtius, Myrepsus, καμφοραί appellant. Caphura autem penult. prod. quia Græcis καφερά, & Avicenna Kafûr.

Cannabis, cannabinus, vide Adject, in INUS ex inanimatis. Cantharides, penult, corr.

Eodem modo in Alexipharm. Nicander,

Capparis, capparinus penuit. corr.

Capparin. & putri cepas alece natantes,

Et pulpam dubio de petasone voras. Mart. l.3.ep. 77.

E Cap-

11-

m

0

1-

ur

Capparis, & triftes inale, feruleg, minaces. Colum. 1. 10. Genit. καππίρεως eft apud Galen. l. de simpl med. fae. c. 7. de voce capparinus vide regul. Adject, in INUS ex inanim. Carabe, pro luccino, vox Officinarum; Avicenna Kahreba. vocabulo, ut ipse docer, Persico, quast rapiens paleas; videntur & Graci sic appellasse, qu'od naen Baeion Hippocrati fic dictam tollat, à naeg caput, & Bagus gravis. Nisi qvis malit, as naog Byras, unde carabo pifci natales. Ovia autem ed in xaea ab Jonica in Doricam transit dialectum [Hippocrati enim naen eft] ex regula Gramm. ea producenda videretur, nisi obstaret Oppiani & Cointi authoritas, qvibus, nihil impediente etymologià ea in

> Kaogisos ciutis, pueguvates Tehindese. Oppian. 2. balieut. 254.

O permeus nanauois nacabor engenace. Coint. 1.6. epig. Cardamomum, pen, prod, qvia Dioscoridi, & aliis naeda. uwwov, vide & amomum.

naegBis [noftris Rrabbe] corripitur:

Cardamine, pro nasturtio pratensi, pen. producir; vide alfine. Natales ejus à nacoapor, s,nasturtium, cujus penult. corripit in Theriacis Nicander.

Calamita flyrax, vel nadamins, penult. prod. Vide aetites, abrotonites.

or printe, prod. qvia Gracia Carica, pen. corr. Hienux, bic mifta est rugosis carica palmis. Ovid. Met. 8. Qvid vult palma fibi, rugofag, carica, dixi. Ov. 1. Faft.

Carlina, pro chamæleonte planta, Officinis dicitur; pen. prod, qvia contractum est à Carolina; sic appellata, quod existimetur Carolo Magno à genio monstrata gvondam fuiffe, in folatium exercitus pestilentia pane enecti.

El presen ductorde pera

Carthamum, pro enico hirfutiore, vox ab Avicenna mutuata, cui Kharttam appellatur; Avicenna forsan sut alia plura sa Gracorum nagaigas deduxit, pen. corripit, ut cinnamum, balsamum.

Caryocostinum electuarium, pen, corr. Vid, adject. in

Calia aroma, pen. corr.

Quò simul & casias, & nardi lenis aristas. Ovid. Met. 15.

Dum myrrbam, & casiam slebilis uxor emit. Martial.

1. 10. ep. 97.

Qvidam duplicato o cassiam appellant; sed Galenus, Hesychius, & alii, naosan legunt. De voce ipsa videatur Vossu Etymol.

Castanea, pen. corr.
Castaneæ molles, & pressi copia lactis. Virg. Ecs. 1.

Castor, oris, castoreum, pen. corripit utrumq;.
India mittit ebur, molles sua thura Sabai,
At Chalybes nudi ferrum, virosag, Pontus
Castorea, Eliadum palmas Epetros equarum. Virg. Georg. 1.
Castoreas siliquas bis sex perquirere cura. Seren. tit. par. dep.
Es win, n navakes, n kaseg & 2000 oexiv. Nicand. in
Theriac.

Neq; aliter exprimitur Deorum fratru solenne nomen: Non ego si medius Polluce, & Castore ponar. Ovid. 2. Art.

Cataputia, pen. corr. ob vocalem ante vocalem, ut colocasia. Vulgò ricinus hic, cataputia dicitur, qvòd ès καmm δω λαμβανόμενα grana ejus alacriter purgent. De qva granorum vi purgatrice Dioscorides consulendus, 1.4 cap. 164.

Cauterium, pen. corr.

Fervida non timidis tolera cauteria plantis, Ser.tit.podag.dep. E 2 Cen-

7.

02,

as;

00-

ili

es.

sit

m.

ntt

113

de

lt.

\$80

II.

ta,

ita

K-

Centaurium, neumbe son Theophrasto l. 3. cap. 5. & Dioscoridi 1. 3. cap. 8. & 9. pen prod. cum ex Vossio, aliisq; constet neuropeion, & neumbe sa & neumbe son promiscue scribi; undo Plinio centaurea, centaureum, centaureon. Poëtæ autem constanter penult. in centaureon, & centaurion producunt.

Et panacea potens, & Thessala centauréa. Lucan. l. 9. Cecropium g, thymum, & graveolentia centaurea. Virg.

Abrotoniá, graves & triftia centaurea, Lucret.l.4.

1008 δ' όπε πάνακος συμμίσορο κενπυνείω. Andromachus apud Galenum libro de Theriaca ad Pisonem.

Ceralum, pen, corr,

Aut cerasi victum longo jam tempore pomum. Seren. tit.
Solut. ventr.

Ceratum santalinum, pen, prod, qvia à cera, cerarum, incerare;

Propter qua fas est genua incerare Deorum. Juven, Sat.10. Sic mel rosatum, &c.

Ceterach officinis, & Arabibus, pen. corr. vox ut videtur corrupta à Alégusa p in c mutato. Sic ex pteryga fiet ceteryga, & corruptius ceterach, ut jam ante monuit stapelius.

Chalcitis, penult. prod. qvia Græcis zahnine.

Cadmia, chalciti, chalcantho, chalco, & adusto, Vindi-

Mahababen καλά φύλλα, κὰ οπωλέω χαλκίτη. Andromachus apud Galenum de Theriaca ad Pisonem. Genitivi
penultima corripitur, sive sit χαλκίπως, ut exprimit
Galenus; sive chalcitidis quomodo format Plinius. Ita enim Memphitidis penult. corripit Juvenali; oceaniti-

dis Virgilio; Marcotidis Lucano; staphidis Nicandro; \$ Memphitis, oceanitis, mareotis, staphis. Chamædrys, yos, Genitivi penult. corr. qvia descendit à dous, douos, quercus. H dovos, พ พ dings, to pier & แลงนาบาราช อุน Gow. Hom. \$ 328. Forte simul Faunig, pedem, Dryadesg, puelle. Virg. Georg. 1. Chamæmelum, penult. prod, qvia Dioscoridi xaudiuntou 1. 3. c. 154. Ala the webs the unha succentus; Tralliano itis dem xanainnov l. 8. c. 2. Unde & Martialis l. 7. epigr. 24. melimelum. Infanti melimela dato, fatuas á, mariscas. Perperam alii, decipiente Macro, camomillam appellant. Chamæpitys, penult, brevieft, qvia à zanay & miros; Dio-(coride 1. 3. c. 175. 176. Xapanninus. "HE THITUS BAW Den, This T' BREOT TENTOVES ON OPES Egeanor medéneart, id est, vel pinus alta, quam in montibus opifices amputavere securibus. 11. v. 390. 11. W. 483. Mangnow to throws w, ide oprois infine poros. Hom. Od. 1. 185. Genitivi chamapityos penult, corripit ut derivata inde puyeia ostendit: Και πτύειαν έχον, και Τηρείης όρ Θ αίπυ. Hom. 11. β. 336. Unde convenienter Honterus 4. Cosm. 171. Artemidisá, chamapityosá, atg. acbrados berba. Παύρα χαμαιπίτυ Φ, το τ' ονίμο Το άνον ορείης. Nicand. in Alexipb. Η δε χαμαιτίτυ , και Φύλλα μαλαβάθεοιο. Poëta apud Galen. I. 1. de Antid. Chebulæ myrobalani, penult. prod, qvia Actuario Græτο μυγοβάλανα κεβελά. Cheirinum oleum, pen, breviest. Vide Amaracinus segv. E 3 Cheli-

et

de

æ

11

it

Chelidonium, penult, core. Dioscoridi l. 2. cap. 211. & 212.

Purpureag, chelidonia, pingvesg, marisca. Colum 1. 10. Sape chelidonia rapidum sociatur acetum. Serenus tie.

Eodem modo novies vocem hanc metitur Serenus, bis Macer, semel Honterus, semel Pisidas, semel Nicander.

Cicer, eris, penult. corripit:

Nec si quid fracti ciceris probat, & nucis emptor. Hor. in Art, Poët.

Cichorium, Theophrasto l. 7. c. 7. κιχώριον. Dioscoridi l. 2. c 160. κιχώριον. Galeno l. 8. simpl. κιχώριον. Vox Ægyptia auctore Plinio l. 20. c. 8. Honterus superiores intuitus Auctores penult. corripuit. Oportet tamen Horatium alicubi invenisse κιχόρκον, qvando antepenult. corripiat, penult. verò producat. Et certè Nicander in Alexipharm. o corripit:

Κίχορα δαρδαμίδας τε, και ην περοείον επικου.

Me cichorea, leves g. malva. Alcaic. Hor. Carm. 1. 1. 0d. 31.

Qvid igitur superest, nisi ut cum Hontero penult. in cichorium corripiamus, cum Horatio autem penultimam
in cichoreum longam pronunciemus?

Ciconiæ pingvedo, penult-corr.

Tutus erat rhombus, tutog, ciconia nido. Hor. 2. Sat. 2.

Cicuta, ut emplastrum de cicuta, penult. prod.

Hac te nos fragili donabimus ante cicutà. Virg. Ecl. 5.

Cinara, penult corr.

Hispida ponatur cinara, & que dulcis laccho. Colum.l.10.

Cinnabari, & cinnabaris nativa, factitia; vox Indica est docente Plinio 1.33. c. 7. cujus penult. corripit Scaliger, Man. Catull, 27.

Plum-

Plumbo , cinnabaria, sulpburia. Phalæc. Nec injurià, ut analogia svadet in Phalaris, Bassaris, magudaris, piperis, &c. Genitiv. cinnabareos penult, corr. quia niva Capeus Galeno de simpl. med. fac. l. g. Cinnamontum, Dioscoridi, & aliis zivapapov. penult, prod. vide & amomum. Citrinum succinum, arlenicum, fulphur, citrina flochas, citrinæ myrobalani, pen, corr. vide Amaracinus, sequ. Claretunt vinum, pen. prod. Vox barbara, à clareo, es, clarere, deducta_: Non potuit nobis notà clarere figura. Cic. in Arat. Clyster, eris, pen. prod. qvia Græcis udusie, ness. Ita apud Galenum legimus: ชางบ่ ล่ง รถูง รถเลรา หมบรักยุเ หลางนุ. A หมบัน abluo, eluo. Holdan d' a nausier view grazes oies autilias Nicand. Alexipbarm. Cochfea, pen. corr. Curvarum domus uda cochlearum, Phalec. Stat. 4. Sylv.9. Dictamnum bibit, & cochlae manduntur edules. Seren. tit. concept. Colcothar, vox Arabica, penult. prod. ob politionem, qvia Avicenne vocatur kolkhotthar, cujus prima initia haud dubie à Græcorum chalcitis, profluxere. Colocynthis, idis, pen, genitivi corripitur. Agvora justifit succe colocynthida amaro. Mant. 6. Fast. Colophonia, pen. corr. Que Colopboniaco Scylle dicuntur Homero. Virg. in Cir. mec origine gentis Clara, sed anse fust pater buis Colopbonius idmon. Ovid. il remained a sal senter anales and Metam. 6.

rather muravilo elegati gibon ; pelhod ; milo avp Coral-

31.

ci-

m

eft

idil

Corallina herba, costinum oleum, crystallinum arleni-

Corurnicis pingvedo, penulc. prod.

Et capris adipes, & coturnicibus auget. Lucret. l. 4.

Cubeba, Indis cubab, Avicenna Kebâba, penult. corrip. qvia Actuario, & aliis Græcis recentioribus appellatur κέπεπες, κόμβεβας, & κόμβεβα.

Cuculus ustus Rondeletio laudatus, pen. prod.

Cessisset magnà compellans voce cuculum. Hor. 1. Sat. 7.
Ita Plautus & in Pseudolo, & Asinarià penult. prod. & opportune quidem hoc accentu pronunciationem volucris importunz imitatur. Eadem sententia est Becmanni, Torrentini, Parai, aliorumi, eruditissimorum hominum, ut necesse sit & Buchananum penult. corripientem sibi excidisse, & adulterinum illum Marciali attributum peccare versiculum.:

Quamvis per plures cuculus cantaverit annos, & spurium illum Ovidio in Philom. attributur. : Et cuculi cuculant, fritinnit rauca cicada.

Cucumis, & cucurbita penult. corrip.

Cucumeris pen. corr ut piperis, ciceris, vomeris.

Cuminum, qvibusdam, cyminum, pen prod.

Rugosum piper, & pallentis grana cumini. Pers. Sat. 5.

Pallerem casu, biberent extangue cuminum. Hor ep 1.1.19.
Nives our de nu una xéau, Brasil temovistas. Nicand. Theriac.

Cuniculi pingvedo, penult corr

Gaudet in effossis babitare cuniculus antris Mart. 13.60.

Curcuma, pro cypero Indica, vox recentior Officinarum, nomen ei ab inæqualitate radicis, lupatis equorum simili, quæ olim, hodieq; nodis ferreis olivarum instar sibi fibi coharentibus distingvuntur, κέρκεμα nuncupatis, ut probè in Theophrasto suo observavit Bodeus à Stapel, & ante eum Pollux l. 1. c. 2. Unde Hespebio: ἐν κημῷ, ἐν κερκων. & Acbin. c. 271. ἐει δὶ αἴευ δεσμῶν σιδηςῶν, ἢ κερκενων. &c. Penult. ergo producit, qvia est à Graco κέρεμον.

Cuscuta, vox Officinarum, Græcis recentioribus κασύθα, qvæ καδύτως Theophrasti 2. de caus. 3. existimatur, & cadytas Plinii l. 16. c. 44. Kusjouths Avicenna vocatur, haud dubiè à κασύθω Græcorum. Qvia ergo cuscuta levi detorsione à Kusjouths, & κασύθω nascitur, & κασώθω penult. producit, seqvitur idem cuscutæ satum esse. Opportunè verò κασώθω appellatur à κασύω, consuo, qvòd velut filis intortis plantarum aliarum solia consuat, jungatéve. De qvantitate ita Poëta:

Πέλμαση δίσι πέδιλα παλίμβολα κασύκοι. Nicander apud Athen. l. g.

Cyani flores, à colore cyaneo sie dicti, penult. corr.

Κυάνεοι δε δεχίνοντες οςωρέχατο πετί δειρίω. id est, cærulei

autem serpentes protensi erant circa collum. Hom. II. λ.

Transeat instabiles strenua Cyaneas. Ovid. 1. Trist.

Cyclaminus, κυκλάμως, Dioscoridi l. 2. c. 194. & Theophrasto l. 9. c. 10. & Galeno de simpl. pharm. fac. c. ζ. cyclaminus Plinio l. 25. 9. & l. 21. a. 9. cyclaminum, i:
vulgò cyclamen, inis, planta sic dicta ab orbe tum solii, tum radicis; Cyclamen autem penult. corripit, & cyelaminus penult. producit, de utroque securos nos esse
jubet Poëta apud Athen.l. 15.

και γεσαίν πώγωνα, και έυτραπέας πυπλαμίνε. id est, ut nec senilem barbam, nec speciosum cyclaminum.

II-

'Ιππειαν λειχήνα, κόμ οι κυκλάμινου άγείρας. Nicand. in Theriacis.

Nicander hic Colophonius est, scriptor antiquissimus, Attalo Regi tempore æqualis; quem studiosssime & legit Dioscorides, & in venenorum historia, atque curatione imitatus est.

Cydonium, penult. corr.

Quag, suos curvant matura cyclonia ramos, Cornag, adhuc nostris non satis apta cibis. Ovid. 3. de Art.

Si tibi Cecropio saturata cydonia melle o Ponantur, dices bac melimela licet. Martial. l. 13. epigr. 24.

Cynosbatus, penult, corr.

χαείδας τ' Πτὶ χερτὶ, βάτων ενεκ' ἀντὰς ὅπερθεν.

id est, chirothecas manibus (gestabant) ruborum gra
tià, at desuper.

Cyperum, ladanum, sagapenumd, & tragacanthum.

Accepta Veneri bacca, bicolorá, cyperus. Sam. 3. Pad.

"Ηὲ Φιλοζώοιο κυπάρλο, ἡὲ κυπάς». Nicand. Alexipbar.

Cur autem alibi Vindicianus cum Hontero penult, corripuerit, videriz ipse.

Cypheos trochisci, penult. corrip. qvia Galeno lib. 2. de Antid. per e scribuntur:

Επεί ει κύφεως έμνημουδυτι ο Δαμοκεάτης &c.

Cypri-

Cyprinus lapis, penult. producit Oppiano. Vide & Adjectiva in inus ab animatis derivata.

Dactylus fructus, à similitudine digiti sic dictus, penult.

corripit, ut

Dactylicos, elegos, choriambum carmen, epodos. Auson.

ep. 10.

Diacarthamum, penult. corr. Vide Carthamum.

Sunt qvi existiment compositiones pharmaceuticas à Dia incipientes Arabibus deberi, sed falluntur; Galenus enim de composit. Medic. secund. gen. frequenter ita loqvitur: n Ala diutaurs; n Ala divir aersono you; n di ar panto your, n di ar panto your di ar panto your, n di ar panto your di ar panto your

Δάρροδον ώραιου, Δάρροδον το μέρα, &c.

Diacaryon, penult. corr. à καρύα, nuce.

Plaudentig, babiles carya resonare Diana: Stat. 4. Thebaid.

Hoc linitur sputo jani caryota Calendis. Mart. l. 8. ep. 33.

Diacatholicon Electuarium, penult. corr. καθολικός e-

Diacatholicon Electuarium, penult. corr. καβρλικός enim sese habet, ut Φυσικός, κεντικός, φθισικός. Format autem diacatholicon genitivum diacatholici, non diacatholiconis, ut perperam Officina.

Diachylon emplastrum, penult. prod. qvia à zudes succus, scilicet emplastrum est ex succis expressis paratum:

Τύμμασιν ήμίδεστ' έμβάλλοις δοπολόματα δαιτός, id est,

appresso cum succum mulseris ore

Retrimenta adbibe plaga semesa recenti. Nicand. Ther.

Aιψα δ΄ έφ' ἀναλέοισι χέας διπαρινέα χυλον. Nicand.

Theriac.

F 2

Méps-

200

US,

8

13-

.30

134

10-

cy-

· 7 ·

iùs

Ita-

d.

ar.

OT4

de

DER

Mέμψεπ δι, έ ψυρεξε χυλος ύσοποάμε. Pentam. Androm.

apud Galenum libr de Theriac. ad Pisonem.

Praterea chylum stomacho desiccat inigrum. Seren.tit. subit.

dol. ubi tamen qvidam legunt chymum, sed perperam, qvia chylus in stomacho, chymus in vasis aliis.

Diacodium, penult. corr. Dioscoridil. 4.c. 64.65. & Theophrastol. 4.c. 10. κωδία, ας, ή, designat caput papaveris.
Corripit autem penult. ut iπεία, καρδία, αχία, ψάληςια,
σωτηςία. Qvòd si desinentia in ία qvandoqve producantur Homero, & aliis, putandum id sieri, jam ex necessitate metri, ut in ἀπμία, πεθυμία, &c. eoqve in
illis tacitè concipiendam diphthongum, qvod Eustathius monuit; jam in soluta oratione vel expresse adfuisse, vel clarè intelligi diphthongum, ut in Thalia, γαι
λάα, in Dius, Dia, Θαω, Θάα, &c. Poëticum ergo
esto illud.

— ο δε Φη κώδειου αναχών. Homer. Il. ξ. id est, boc dixit caput attollens; caput scilicet Ilionei à cervice avulsum papaveris capiti aqviparat, quod Tarquinio Romano etiam olim placuit.

Diacorum, penult, corr. vide acorus. Item Andrachneng, acorumg, opopanaca, pompholygemg. Vindician.

Sed pa in opopanaca improvide produxit.

Diacydonites, penult. prod. vide abrotonites sequ.

Diagridium, vide Scammonium.

Dialithontribon, penult. prod. qvia à reile descendit:

Mnnét' épéde dov, unde reile de nameion. id est, ne amplius
incumbite, neg, conterimini malis, Homer, II. U.

Terés-

Terfensua ne Asura suregrana cranam id elt, ad terendum bordeum album in rotunda area, Hom, II, v.

At reico femita, exercitium, aliter fe habet:

Τίς τρίο Ου, ατρεκέως 28 άμα τρία πάντα πόρετιν. good exercitium, vere enim simul tria adjunt. Hom. bymn. in Mercur. Lithontribon ergo penult. prod. qvia est præsentis temporis; sed padotriba, diatriba, quia sunt ab aoristo secundo, quemadmodum & reilig, penult, corripiunt; id qvod & Labbeus in Analect, Profod. & Thefaur. Prof. erudite jam ante oftendit,

Diamargariton frigidum, penult, prod.

Inter candida margarita gvaro. Phal. Macen. de mort.

Eodem modo Petronius Arbiter, & Prudentius, & Arator penult, produxère.

Και μαραείτας λουκοδέρμες που Φέρει. Pifidas de van. vit.

Diamoron, penult. prod.

Cornad, & in durus barentia mora rubetis. Ovid. Met. 1. Sangvineis frontem moris, & tempora pingit. Virg. Ecl. 6.

Diaolibanum, penult. corr. vide olibanum.

Diaphoenicon Electuarium, genit, diaphoenici, non diaphoniconis [Downar, avos, palmetum est.] penult. prod. à point, pointes, o, palma, arbor, & fructus; dicitur quali pont à langvineo quarundam palmarum colore, ut ex Phavorino constat. Qvin & Pring Helychio colorem fructus palmarum denotat. Caterum point penult. genitivi producit, ut conftat non tantum ex phœnice ave, quam ex hujus palmæ argumento nomen traxisse scribit Plin. l. 13. 6, 4. sed præcipue ex ave phæmicoptero, cui nomen à Powincos mepor, id est, ab alis

mien, in tous performants. ruben-

IS.

n

0

rubentibus phænici arbori, ejusve fructui colore similibus, unde de phænicoptero Martialia l. 13. epigr. 71.

Dat mibi penna rubens nomen -

De utroque ita Poetæ:

Corpore de patrio parvum phænica renasci. Ovid. Met.15. Et Scythica volucres, & phænicopterus ingens. Juvenal. Sat. 11.

De Phænicibus populis hie nihil, qvanqvam & iflis ni producatur, ut ex Lucano, & Virgilio palam est.

Sed cur Ovidius ter ni corripuit?

Phanicean fulvo chlamydem contractus ab auro. Ovid. Met. 12.

Phaniceam fulvo chlamydem contractus ab auro. Ovid.

Metam. 14.

Sagavé Phænicea defixit nomina cerà. Ovid. Amor. l.

Legendum omnibus his locis paniceus, unde post puniceus, sicut erudité ostendit Nic, Heinsius in Ovid. Metamorph. Nimirum pæniceus, seu puniceus color initio à Pænis populis inventus est, ut Varroni credimus, & ab iis haud dubié ad Tyrios translatus, quos Pænorum satores suisse ex Currio admonemur.

Diaprunum, penulc. prod.

Pruna peregrina carie rugosa senecta. Mart. l. 13. ep. 29. Diarrhodon Abbatis, penult. corr. qvia est à jódov rosa, sic & cynorrhodon:

Our of on oxime possa Quera, sol vaniu G: Theogra.

Diarrhodon Genitivum non format in onis ut perperam Officina, sed in i, diarrhodi, Alapposa nomvera Galeno, & cynorrhodon, i, Plinio; caterum oxyrrhodinum Galeno adjectivum est, penult. corr, ut ex adject, inamim. in inus persicuum.

Dia-

Diafaryrion, i, vide fatyrions 199 sees por audison

Diascordium Fracastorii, pen. producit. Vide Scordium.

Diasena Nicolai, penult. producit; sena planta antiquis Græcis, Latinisque incognita, Serapioni, Actuario, & Mesve laudata; quam quia Mesves sennam appellat, de quantitate ejus nos non permittit dubitare.

Diafereos fyrupus, penult, corr. quia Galene t. g. de simplo med. fac. ozers, ozews.

Diateslaron theriaca, penult. corr.

Non mea magnanimo depugnat tessera talo. Martial. 'L 13. epigr. 1,

Trange Purion in moute dequat everes. Homer. Odyff. 8. v. 436.

Doronicum, vox ab Arabibus petita, qvibus doronigi vel dorungi appellatur. Nos penult, corripiemus, us santonicum, lingonicum, betonica.

Ebeni oleum Paracelsolaudatum, penult, corr, Fert ebenum, folis est thurea virga Sabais. Virg. Georg. 2.

Ebulus, ebulum, penult. corr. Sangvineis ebuh baccis, miniog, rubentem. Virg. Ecl. 10. Hic ebulum stridet, peregrinag galbana sudant. Luca-

nus l. o.

Elaterium, penult. corr. qvia Hippocrati, Dioscoridi, Gateno, Polluci, examelor feribitur fine diphthongo.

Electuarium, vox Officinarum, & Mefve ; Nic. Myrepfo Aarsaenov, Papia à lacte dicitur; Weckero ab electione, quod ex electis aromatis constet. Commodius ab cheλεικτον, vel ελλεικτον, id est, pharmacum qvod lingendo absumitur, ab enderger vel Maxer, unde ecligma Au-

sho-

u-

em.

iò

38

13-

thoribus frequens. Penult corr ob vocalem ante vo-

Elixir, Arabibus Elechschir, & Elikschir, id est, pura sine sacibus massa, sive essentia; à radice kaschara, si Langio credimus, id est, contudit, pellem detraxit, desquamavit. Sed nos de genitivi pronunciatione solliciti notamus ex Lexic. Arab. Gosii, Arabibus hedie Elixir appellari Alichsiro, accentu penultima impresso, [à radice casara, confregit] ideoqve desicientibus Latitlegibus, cum Arabibus Elixiria, penult. longà dicemus.

Elleborus penult. corripit, qvia Dioscoridi, & Galeno iné-

Expulit elleboro morbum, bilemá, meraco. Hor. l. 2. ep. 2. Scillamá, elleborosá, graves, nigrumá, bitumen. Virgil. 3. Georg.

Emblicæ [sive ¿umalinua] myrobalani, penult. cortip. ut cætera in ieus, aromaticus, emphaticus, phlegmaticus, pragmaticus, criticus, &c.

Endivia, pro seri sativa, recentiorum scriptorum vox, penult. corripit, ob vocalem ante vocalem.

Enula, seu inula campana, penult. corripit:

Capparis, & tristes inula, serulag, minaces. Colum. 1.10. Erucas virides, inulas ego primus amaras. Horat. 1.2. Sat. 8.

Epithema, penult, qvidem communiter corripit, qvia Dioscoridi, Galeno, & aliis πήθεμα; Poetæ tamen qvidam permisere sibi πήθημα, ut

Ή, και φωριαμών επημαία καλ' αίξωγν. Homer. Il. ω.

Dixit & scriniorum opercula pulcbra aperuit.

Epi-

Epithymum, Plinie quoque laudatum, l. 26.c. 8 penult. corr. ab 322 & thymo:

Ipse thymum, pinos à ferens de montibus altis. Virgil. 4. Georg.

Pascua, per flores, & thyma summa volant. Ovid.1. Art. Eqvisetum, penult. producit, sic dictum Plinio, quòd pi-

los habeat eqvinæ setæ similes.

Erinaceus usus, penult. corr. ob vocalem ante vocalem. Errhina medicamenta, penult. produc, qvia à pir produc. qvia à pir produc. qvia à pir produc.

'Aμ Georilu των ρίνα εκάς ω γίκε Φέρθου. Hom. Ody J. δ.

Ambrosiam afferens unicuig, ad nares posuit. Hinc & illud Martialis l. 1. ep. 4.

Et pueri nasum rbinocerotis babent.

Eruca herba, penult. producit:

Nec minus erucas aptum est vitare salaces. Ovid. 2. Rem. Spes superest, tu tantum erucis imprime dentem. Juvenal, Sat. 9.

Eryngion, penult, corr.

Asphodelus, smilax, eryngion, enneaphyllon. Honter.l. 4

Esula, vel Ezula, penult. producit, qvia non tantům in Lexico veteri legitur: Έξελα τὸ ὀξύπεου, id est, tithymalli species; sed Myreps. Antidot. 30. & 180. Έξελα η χαμάπησος. Bodaus à Stapel in Theophrast. ita: Esula nomen à πηνέσης luxatum videtur, duabus enim syllabis sublatis, remanet ἔσω, cujus diminutivum usula, & vocali primâ mutatà esula. Idem creditum Casparo Baubino in Pinace.

Nec alia visus existimasse Honterus, cùm l. 9. scriberet.

Esula cum betis, solanum, strychnus, oryza.

At

ti

At vero huic opinioni & [præsens repugnat, & qvantitas 78 os in usula, que brevis futura effet, fi fuisset diminutivum, ut videmus in pustula, pufula, item in uffulo ab uro, fic in regula, bucula, sportula, Albula, &c. cum hic in Lexico veteri, & Myrepfo evidenter producatur.

Eupatorium, Dioscoridi, 1.4. c. 41. Sinutivesov. Galeno 1.6. fimpl. & marie 100, penult, corr. quia vocalis est ante vo-

calem fine ulla diphthongi suspicione.

Euphrasia, vel euphragia, recentiorum vox, crediturque antiquorum fuiffe euphrosyne; penult. corripit, ex regula Gramm. generali, ut colocasia, athanasia, armoracia, acacia, &c.

Euphorbium, Dioscoridi 1.3. c. 46. &φέρβιον, penult. corripit, qvia vocalis adest ante vocalem, fine ulla diph-

thongi suspicione: hinc:

Conveniunt acidis eupborbia mista fluentis. Seren. tit. letbarg, expell.

Filicis radix, penult. corripit!

Et filicem curvis invisam pascit aratris. Virg. 2. Georg. Filipendula, penult. corr. qvia à filis radicum pendulis ci nomen.

Laffaret viduas pendula tela manus. Ovid, ep. 1. Heroid.

Fœniculum, penult. corripit:

Aut su fæniculum, nitrumg, & sulpbura viva. Seren. tit. porr. depell.

Nec non fæniculo calidum annectatur acetum, Seren, tit. sct. scorp.

Fragaria, penult. corripit, ob vocalem ante vocalem in Latinis vocibus.

Frangula, pro alno nigra baccifera, penult. corr. qvia diminutivum est à frango, qvippe materies ligni hujus facila facillime frangitur; sic se habet ut catera diminutiva, schedula, assufa, sportula, tesserula, &c.

Fraxinus, penult. corripit:

Et coryli fragiles, & fraxinus utilis armis. Ovid. Met. 10.

Fuligo, penult. producit:

Semper & aßidua postes fuligine nigri. Virg. Ecl. 7.

Galbanum, Dioscoridi, & Galeno xaxbarn; penult. corripit apud Nicandrum in theriacis: Item,

Hic jam galbaneos svadebo incendere odores. Virg. 4.

Georg.

Hicebulum stridet, peregrinag galbana sudant, Lucan.l,9, Galbaneti vocem qvidam frequentant, rectius facturi fi galbanatum dicerent:

Jacet occupato galbanatus in lecto, Jamb. Sen. Martial. 1.3. ep. 82.

Galega, vox recentiorum, incertæ originis; dicta tamen videri potest, quasi pana nyan, id est, lac promovens, atque ita penultimam producet.

Gallitrichum, rectiùs callitrichum, penult. corr. qvia à TELY TELXOS.

Έυχετ Σπαρχόμευ Φ, μεφαλής τείχας ου πυρί βάλλων.

Hom. Od. y.

Inconvenienter Officine gallitrichon appellant, cum nomen inde inveniat, quod zámos faciat reixav; quemadmodum nucis juglandis putamen Dioscoridi l. 1, c. 141. namireixon est, ideft, capillis pulchritudinem, & robur inducit. Accedit quod planta hæc non Apulejo tantum, sed & Plinio callitrichon vocetur, l. 22. c. 21. gvidam, inqvit, tallitrichon vocant, alis polytrichon, utrumg, ab effe-Etu, tingit enim capillum &c. Inconvenientius, cum jubentur callitrichum capere Officina, capiunt horminum,

in

ia us ila nam callitrichum ex adianthorum genere ese sidem facit Plinius l. 22, c. 21.

Gelatina, vox Officinarum, non item Latii; penult. produt medicina, lapicædina, doctrina, fodina, & cætera substantiva à verbis oriunda.

Gentiana, ab inventore Gentio Illyriorum Rege, ut tradit Dioscorides L3. c. 3 & Plin. l. 25. c. 7. Græcis pernaun, penult. prod. ut à Rhenus, Rhenanus, à Roma, Romanus, à Thebis, Thebanus, à primus, primanus, à pagus, paganus, &c.

Geranium, Plinio l. 26. c. 11. geranion, Dioseoridil. 3. c. 131.

200 per penult. corr. ob vocalem ante vocalem. Fredevisor autem vova apud Athenaum, & Eustathium perperam legitur, pro useaubur, qvod jam ante vidit Dalechampius.

Granatus gemma, & granatum malum Officinis, penult. producit. Et qvidem granato malo nomen est à granorum rubentium, & succulentorum, qvæ gremio complessitur, multitudine; granato gemmæ, à colore & magnitudine granis Punici hujus mali plerumqve simillimâ. Vox Plinii l. 13. c. 19. Sed circa Cartbaginem Punicum malum sibi vindicat: aliqvi granatum appellant. Columell. l. 12. c. 41. Integra, inqvit, mala dulcia granata, qvæ Punica vocantur. Ut appareat, natales ejus non prodifise à Regione Hispaniæ Granatâ, sed potius Granatam, vel à malis granatis, vel granis tinctorum, copiosè issic locorum nascentibus nomen meruisse. Penult. producit, qvasi esset à grano, granavi, granatus, utab amo, amatus. Hinc de granario, & Granatâ Hispaniæ ita Poëtæ:

Cum tua plus laudes cumeris granaria nostris. Horat. 1.

Serm, sat. 1.

Vellera te cocco dives Granata rubenti. Mant. 3. Alf.
Gra-

Gratiola, planta veteribus forsan incognita; Officina gratiolam vocavere, quali parvam Dei Gratiam, propter fingulares virtutes, ανω & κάτω purgandi. Penult. corripit, ut catera in diminutiva, laureola, areola, bracteola.

Guajacum, Indis Gvaacan, & Gvajacan, qvomodo autem iisdem pronuncietur, non admodum liqvet. Qvia tamen Latina terminatione donarunt Officine, Latinorum more, ut alia in acum, & aca definentia producemus. Ita farracum Juvenali penult, producit. Imitantur pronuntiationem hanc Tornacum, Durlachum, Andernachum, urbes. Neque aliter exprimitur cloaca Juvenali. lingulaca Plauto, pastinaca Macro, & Marcello portulaca.

Halicacabus, vel balicacabum; Avicenne Kakengi, Plinio 1, 21, c. 3r. halicacabus; aninanacou appellat Dioscorides, 1. 4. c. 72. ab ans, ands, ani, & nánalo, vel nánnalo, qvia vesica, qva nucleum amplectitur, ollam aliqvatenus repræsentat; penult. corr. ut simplex cacabus, athe-

пао паннав В ганнаву.

Alborum calicum, atg. cacaborum. Phal. Stat. 4. Sylv. 9.

Hedera, penult. corr.

Pastores bedera crescentem ornate Poëtam. Virg. Ecl. 7.

Hedychroi trochisci, penult. corr. qvia Galeno l. 1. de

Antidot. placet House's ondaoian.

Μάγματος ήθερεός το ωτον έφελησιένου. Pentam. Andromachus apud Galenum de Theriaca ad Pisonem.

Helenium, Plinio 1. 21. c. 10. è lacrymis Helena dicitur na-Diofeoridi Exevior 1. 1. c. 27. 28. penult, corripit ut chelidonium, &c.

Hellenium, lupulus, bugloffa, filix, adiant bum. Honter. l. 4.

ubi I duplicavit necessitate metri.

Her-

10

m

t.

0-

n-

i-

li-

n, IC

it,

Hermodactylus, penult. corr. vide Dactylus.

Herniaria, recentiorum vox, dicta quòd herniis curandis accommodata sit; pen. corr. ob vocalem antevocalem.

Hiera picra, penult. corr. quasi isegi onduoia. Scribonio Largo c. 23. biera antidotos, ad sanandam isegui voov, seu morbum comitialem. Nec obstat illud;

Quos Jovis eduxit luco sylvestris Hiera. Virg. Eneid. 9. Hiera enim ibi mater Idæa, Inega est. Qvid qvod aliis eo loco placeat Hyana, pro Hiera.

Horminum, Dioscoridi l. 3. c. 145. oguiror; penult. prod. tum qvia ita Nicander Poëta vetus, tum qvia dicitur qvasi ogunror; namqve done ouve of an maeoguar Dioscoridi l. 3, c. 145.

Κάς Φεα 9° δεμίνοιο, και όπ μας άθε βρυδεντ. Nicand. Theriac.

Eodem modo in Alexipharmacis: "Αλλοπ δ' όρμίνοιο νέω χύσιν, άλλοπ κόψαις.

Hydromel, hydromeli, & penult. & antepenult. corr. ut thalassomeli,

Sape thalassomeli adjecto cumulavimus imbri. Seren, tit.

Hydromel, & muljum, cervisia, nectar, acetum.

Honter. 4.

Hyoscyamus, pen. corripit.

Gramen byoscyami cera, sevove vetusto. Seren, tit pan.dep. Si qvis byoscyamum gustarit lacte capelle. Seren, tit, vent. Neg; aliter in Alexiph. Nicander:

Μη μεν ὑοσκυάμω τις αἰδρήκυλι κορέσκοι. Νηδύν 3: Nullus hyofcyamo male prudens expleat alvum.

Нуре-

Hypericum, Dioscoridi l. 3. c. 171. Φεριών; Nicandro in Alexiph. ὑπέρανος ή: penult. prod. five derivetur ab ὑπείων, ωνος 5: fol, qvæ sententia est Martinii:

Dissipat bunc radiis Hyperione natus, iterg. Ovid. 4. Met. five ab & huc venio, qu'd planta huic superveniat aliquid rarum; sc. pori, & foramina.

Ευθεν δη νου δεύου ποδ' ίκω πήμαζο πάχων.

id eft:

Hine autem hue nune venio nocumenta passus.

five deniq; ab ena, similis sum, item cedo, qvòd solia cedant calori solis, ut superioris, & foramina admittant, qvò respexisse videtur Nicander cum imagenes appellat,

Overlu imegenov, ed vor une desdaures. in Alexipt.

Honterus qvidem, & diu ante ipsum Andromachus me duplicavere, & corripuere penultimam, sed metri necessitati id adscribendum. Format autem Genitiv. hyperici, ut ex Dioscor. l. 3. c. 171. & 172. & Plin. l. 26. c. 8. discimus, non hypericonis, ut perperam Officina, qvibus oleum hypericonis frequenter in ore est.

Hystopus, um, penult. prod. qvia Dioscoridi 1.3.c. 30. 00-

Αλλοτε δί υσσωπέσε κάμ ή πολύγων & ovwvis.. Nicander in Theriacis.

In vino prius by fopum, validam quog, rutam. Seren. tit.

Hysterica aqua, penult. corr.

Hystericam vetulo je dixerat essemarito. Mart. 1. 11. ep. 72.

Jalapa [chelapa, celapa, jalapium, gelapum, mechoacanna nigra] incertæ pronunciationis est, nisi qvod tutius videavideatur penultima producenda, qvia mercatores, haud dubiè more gentis, unde ad nos radix deportatur, gia-lappam duplicato p, exprimere non dubitant. Nam in Latinâ analogiâ, hîc nihil præsidii, papa, sive papas qvidem Juvenali producit penultimam, sed eidem & Martiali penult. corripit alapa.

Jasminum, vox recentiorum, [Avicenna Jathmin, nonnulli Jesemin appellant, nonnulli gesseminum] ab iασμή,
id est, olei medicati, & odoriferi genere, qvod ex sloribus albis violarum, & oleo sesamino consectum in
conviviis usurpabant Persæ odoris gratia, ut ex Dioscoridis Nothis discimus. Unde conseqvitur, germen,
qvod jasminum hodie nominatur, oleumqve ejus odoratum, suculenta similitudine ab iασμή deductum penult. corripere secundum naturam adjectivorum in inus
ab inanimatis derivativorum, de qvibus prolixè superiùs. Neqve obstat μη in Ἰασμή; similiter enim Oenanthinum oleum penult, corr, licet ab οιναίζη descendat, &
δάφνινον à δάφνη &c.

Intubum, penult. corripit;

Intuba, jam teneris frondens lactusula fibris. Columell. lib. 10.

Iris, Genitivum format "¿¿¿¿¿ Dioscaridi l. 5. c. 65. ut vel inde constet penult genitivi corripi. Format etiam genitivum iridos, cujus & penult corripitur:

Εν μεν αρισολόχεια, και ίειδω, οι ή το νάεδε. Nicander in Theriac.

Jujubæ dicuntur Officinis, qvæ Actuario ζίζυφα, Myrepso ζίνζιφα, Simeoni Zethi ζίτζυφα. Gallis jon joube, qvam nomenclaturam à zizyphis corrupta voce detortam esfe opinatur in Etym. Martinius. Qvòd si à jon joube Gallorum

decunque tandem jon joube hauserint Galli, necesse est penultimam produci, quod Gallorum jou longum u constituat.

Julebus, vox Officinarum [qvibusdam julapium, & zulapium] penult. producit: descendit ab Arabico spalaba, si credimus Sennerto, qvod est medicari, sanare. Cæterum convenientius derivabitur ab Arabico golabon, qvod julebum, seu julapium hodieqve designat, ut probè jam ante Golius in Lexic. Arab. observavit. Golabon, autem propter eliph qviescens, penultimæ moram necessario extendit, producitqve. Natales ei à voce Persica gul, id est, rosa, & ab, id est, aqva, qvod initio julebi ex sola rosacea aqva saccharo permissa consicerentur, qvalis etiamnum Julebus Rosarum Alexandrinus appellatus. Seqvitur hinc, juleb rectius dici qvam julep, & gulab qvam juleb.

Iulus, ut iuli coryli, ob vim adstringentem laudati, penult. prod. qvia Theophrasto l. 3. c. 7. 18891 appellantur.

Juniperus, penult. corripit:

Juniperi gravis umbra, nocent & frugibus umbra. Virg. Ecl. 10.

Lactuca, penult. producit:

Claudere que cœnas lactuca solebat avorum,
Dic mibi, cur nostras inchoat illa dapes? Martialis l.
13. ep. 14.

Ladanum, penult. corripit:

Aλλο δε πε κατά γαΐαν ερεμ ων λήδανον εύχοις. Rufus apud Galenum. Honterus & Vindicianus penult. etiam rectè corripuere, sed primam corripuere perperam, qvia

πίςος λήδον ei natales largitur, unde non folum λώδωνον Græcis dicitur, sed & λήδωνον.

Lapathum, penult. corripit:

Et lapathi brevis berba, sed albo non sine Coo. Horat.

Lubrica jam lapathos, jam rhamni sponte virescunt.
Colum. l. 10.

Laudanum opiatum, penult. producit; nonnulli qvidem penult. corripiunt, ad imitationem ladani, sed perperam; qvid enim laudano Paracelsi commune est cum ladano Dioscoridis? etenim Paracelsus, primus vocis laudani architectus, qvi laudani sui meminit comment. de mort, dissolut. & qvi l. 2. de vità long, atqve alibi, laudanum suum perlatum commendat, haud dubiè à laudatà ejus essicacià nomen eidem assignavit. Unde Schröderus in Pharm. laudanum, inqvit, qvasi laudatum medicamentum. Et Johnsonus in Lexic. Chym. Laudanum, ait, medicina est laudatissima, ita à Theophrasto appellata, qvòd omni laude dignissima sit. In cujus laudibus prolixior est Oporinus, adeò ut virtutes ejus ad mortuos qvoqve resuscitandos porrigi considenter scripserit.

Laureola, penult. corr. ut catera diminutiva in ola, areola, braceola, &c.

Laureolas dicunt veterum monumenta laborum. Mant.
6. Parth.

Laureolum velox etiam bene Lentulus egit. Juven. Sat. &.
Lazuli lapis, Plinii sapphirus est, si Boëtso de Boot, credimus, aliis Cyanus, hodie Lazuli; Avicenna Lazuward; Arabum alii Azul, unde nomen Asuri & Lazuli, Germanis & nostris Lazur; Græcis recentioribus haseson, signi-

fignificat cyaneum colorem ex trito hoc lapide paratum. Aretas ita in Apoc. c. 21. Έξ ε σαπφάρε φασί κὰ πλαζερα χώμα χίνεωση. Qvia ergo Græci ζε in λαζερω diphthongo expressere, idem fatum sustincre existimabimus zu in lazus.

Levisticum recentioribus, Galeno λιβυσιών; Dioscoridil.
3. c. 18. λιγοσιών, ligusticum, quòd plurimum in Liguria nascatur, ad montes & mare Ligusticum, penult. corr.

Nam si procubuit, qui saxa Ligustica pertat. Juven. sat. 3.

Lilium, penult. corr.

Florences ferulas, & grandia lilia quassans. Virg. Ecl. 10.

Linaria, [osyris veterum existimatur] recentiorum vox, à soliorum sigurâ lini soliis simili, penult. corr. ob vocalem ante vocalem.

Lumbricus, penult. prod.

Lumbrici quog, terrestres miscentur olivo. Seren, c. ting, Lumbricos terra, sevumg, ex ansere rauco. Seren, tit.

Aur. vit.

Eodem modo Idem tit. lumb. purg. & tit. ign. sacr. & tit. nerv, incis.

Lupinus, penult, prod.

Nec tamen ignorat, quid distent ara lupinis. Horat. 1, ep. 7.

Lupulus, recentiorum vox, pro lupo salictario Plinii, penult. corripit, qvia diminutivum est, ut annulus, hortulus, fraterculus, &c,

Hellenium, lupulus, buglossa, filix, adianthum. Hont, 1, 4.

Lycium, succus ex arbore spinosa Lycia excoctus, [cujus loco hodie vel prunorum sylvestrium, vel rhamni,
vel rhois succum substituunt] penult. corr. qvia nomen
ei inde, qvod in Lycia frequentissime id genus arboris
nascatur, ut ex Dioscor, l. 1. c. 132, constat.

H 2

Ille

à

le

m

d

l;

Ille etiam Lycias urbes, Lyciag, propingvos. Ovid. Met. 4.

Lyfimachia, penult. reddit commuenm, & brevem qvidem, qvia Dioscorides l. 4. c.3. λυσιμάχων appellat: longam autem, qvia Hesychius λυσιμάχων vocat βοτάνω. Sed de urbe, & planta Lysimachia prolixiùs agit Labbéus in Analectis Prosodicis.

Majorana, recentiorum vox, cujus nomen alii à maro Dioscoridis deducunt, alii ex eo quòd majori cura colatur, quàm cæteræ plantæ. Veteres sampsuchum & amaracum videntur appellasse. Cui tamen opinioni vehementer adversatur Stapelius. Majorana autem penult. producet per analogiam, ut oppidanus, rusticanus, sontanus, sylvanus, urbanus, secundanus, &c.

Mandibula lucii, à mando, is, penult. corr. ut cætera diminutiva, sportula, bucula, auricula, sucula, acetabula, conciliabula, unde & Gazao in jambicis penultimà brevi exprimitur.

Mandragora, penult. corr. quia Galeno l. 7. de simpl. med. fac. pardparigus. Præterea ita Poëtæ:

Mandragora pariat flores, mœstamá cicutam. Colum.l.10. Nec non mandragora gustu sopor additur altus. Seren. tit.

somn. adscisc.

Marchasita, materia metallica impura varii generis,
Gracis, Latinis j, pyrites, Arabibus Markhasjitsa, ut ex
Avicenna can. Med. l. 2. tract. 2. constat. Cumqve vox
hæc Latina jam civitate donata sit, necesse est penultimam Latino more, ob positionem in Arabico extantem produci.

Marmelata, penult. prod. vide succolata.

Marrubium, penult, corr,

Mar-

Marrubium in vino posum prodesse logountur. Seren. tit.
splen. cur.

Marrubium ex passo tritum perfunditur undis. Seren tit. profl. sangu.

Mastix, ichis, & mastiche, es, penult, habet aucipitem:
Rugarum sulcos lentisci mastiche tendens. Seren, tit.
cut, vitiis.

Pulegium, abrotonum nitida cum mastiche coctum. Seren. tit. splen. cur.

Mastichis addentur fracte jam mollia farra. Seren. tit. precord. sanand.

Numinis at jussu cedrum cum mastiche misces. Seren.tit.

Sive apio nepetas tereti cum mastiche junges. Seren.tit.col. Cæterum: Μασίχης, όινω δ' αυ Φαλεείνω Φυράσωδω.

Poëta apud Galenum l. 1. de Antidotis. Idem imitatus postea est Sammartanus. Præterea Verepao observatum mastix, ichis, pro gummi noto, rarò eruditioribus usurpari, frequenter mastiche, iches.

Mastichina aqva vitæ, & oleum mostichinum Officinarum, penult. corrip. ut cætera omnia adjectiva in inus à rebus inanimatis derivata: Vide Amaracinus, sequ. De oleo illo ita Dioscorides l. 1. c. 51. Τὸ ἡ μασίχινου κα τῆς μασίχης λάας σκοθάζετας.

Matricaria, penult. corr. ob vocalem ante vocalem.

Melilotos, vel melilotus; Dioscoridi l. 3. c. 48. μελίλωτω, penult. prod.

Pars thyma, pars rorem, pars meliloton amat. Ovid. 4. Fast.

Melo, onis, vox Palladio Mart. tit. 9. usurpata. Nunc melones, inqvit, serendi rariùs. Penult. corripit ob omi-H 3 cron len. l. 2. de Alim. facult. apud Dioscoridem, Hessebium, alios. Vide & Pepo.

Mercurialis, herba, penult. prod.

Vincetur talis mora gramine mercuriali. Seren. tit. by-drop. depell.

Mercurialis item capitur communiter berba. Seren. tit.

Mespilus, penult, corr.

Emula dura pyri despecti mala saporis Mespilus admisso germine tuta subit. Pallad, l. 14.

Milium Solis, penult. corr. ut milium vulgare;
Frumentum, milium, ptisanams, fabams, solebas. Martial. l. 12. ep. 73.

Mithridatium, penult. prod. qvia Galeno frequens ain-

Moschata nux, quæ aliis muscata, aliis nucista, nux myristica, nux ungventaria, μοχοπάφου, πάρουν δεωμαδιών. Nomen ei ab odore, qui tantillum ad moschi similitudinem accedit. Primi vocis natales, quantum constat, ab Aëtio deducti sunt, cui μόχατα placuit in sussimento odorisero. Quod ad penult. in Græcis parum præsidii est, cum alia in απος, η, penult, corripiant, ut διωατός, εμβαπος, έλατος, περαπος; alia producant, ut θεαπος, όρωπος, άραπος &c. tutius ad analogiam Latinorum penult, producemus, ut consulatus, senatus, auratus, candidatus, capillatus, paludatus, stogatus, oculatus, &c.

Moschellinum oleum, Officinis ita dictum, à Nic. Alexandrino compositum. Nomen ei à moscho, qvi in eo copiosus. Μοχέλωων forsan rectiùs appellaretur. Pen-

ult.

nit. autem corripit, ut cetera in inus adjectiva ab inanimatis descendentia. Vide Amaracinum, sequ.

Mumia, vox Arabum, & Officinarum, qvia autem Avicenne est moumija, necesse est penult. produci, cum Latinæ civitatis vox jam sit, coqve ob j inter duas vocales proximè præcedentem syllabam producit.

Myrobalanus, à μύσου & βάλαι Φ, aliis glans ungventaria, βάλαι Φ μυζε Ψιχή. Penult, corripies

Quod nec Virgilius, nec carmine dixit Homerus, Hos ex unquento constat, & ex balano. Martial. l. 14. ep. 157.

Nenuphar, penult. prod. vide Asarum, sequ.

Nepeta, penult. corripit:

Sive apio nepetas tereti cum mastiche junges. Seren. tit. col. (an.

Aut molles nepeta, aut ruta, quacung, bibentur. Seren. tit. profl. sangv.

Nephriticum lignum, penult. corr. ut hystericus Martiali, ictericus Juvenali, phreneticus Martiali, & Sereno; sic phlegmaticus, arthriticus, &c.

Nervinusti ungventum, oleum, emplastrum. Vox hæc duabus premitur dissicultatibus, alterâ, qvod barbarismi postulari videatur, ut Foro Romano ignota; alterâ, qvòd de penultimæ in pronunciando morâ dubitari possit. Cæterùm Latinam esse vocem docet Vegetius l. 4. Tormenta, inqvit, nisi funibus nervinis intenta nil prosunt. Præterea Priscianus in Plaut. Truc. Pecua, inqvit, ad banc collo in nervinà ego obligata desero. Qvod ad secundum, penultima produci meretur ad leges Adjectivorum in inus abanimatis descendentium. Neqve juverit obduxisse nervos tam plantarum attribui soliis, qvàm

qvàm animantium corporis nam non nisi per translationem nervi plantis conveniunt, animalibus propriè.

Nicotiana, [aliis tabacum, hyoseyamus Peruvianus, petum]
dicta à Nicotio Regis Gallia Legato, per quem Gallis innotuit, penult. producit ut à quartus quartana, à Septimius Septimiana porta, à rusticus rusticauus, a, &c.

Ocymum, penult, core, 38 2 200 6 200 6 200 6 100

Ocyma praterea, bulbive linuntur amari. Seren. tit.
prac. san:

Ocyma comprimite, & gravibus densate cylindris. Columell, l. 10,

Oesypum, sive lana succida, penult. corr.

Oesypa qvid redolent, qvamvis mittantur Athenis,

Demtus ab immunda vellere succus ovis?

De lana illa succida ita Serenus:

Succida lana malos remoratur subdita cursus. tit.
proft. sangu.

Olibanum Officinarum, seu thus; Dioseoridi l. c. 81. 26.

Bas ; sic dicitur Isidoro l. 17. c. 8. à Libano monte, ubi
copiosè legitur, quanquam de origine vocis alia mens
sit Vassia in Etymol. Qviequid horum suerit, Ausonius
eò respexit, cum scriberet Idyll. 5. 98.

Florum spirat odor, Libani seu montis bonor, thus.

Penult. autem corripit non solum ob hunc Ausonii lo-

cum, sod ob Græci qvoqve Poëtæ authoritatem:

καὶ σμύρναν, λίδανόν το πεζε μαλακλώ Τπὶ τίφραν

Βάλλε. id est,

Et myrrham, & molle thus in ignem projice. Archestrapud Athen. l. 3. c. 11.

Omphacium, [id est succus uvæ acerbæ, & immaturæ]
penult. corripit, qvia Dioscoridi l. 5. c. 6. ομφάκων sine
suspi-

suspicione diphthongi, ab ou pus, anos, n, uva immatura, cujus etiam penult. corripitur.

Ononis, vel anonis, penult. prod. qvia Dioscoridil, 3. c, 21. aiwis, & wwwis; Galeno avaris & avaris, 1005.

Allore d' varans te, nou i malique Go orans. Nicand. in Theriac.

Opium, succus ex incisis papaveris capitibus sponte effluens, & inspissatus, ab oms, &, succus ex læsa stirpe emanans. Plinius opium vocat l. 21. c. 31, Qvin & alte. rum, inqvit, genus, good balicacabon vocant, soporiferum est, atg, etiam opio velocius ad mortem. Idem lib. 20. c. 18. Cum capita ipsa & folia papaveris decoquantur, succus meconium vocatur, multum opio ignavior. Penult, corripit opium,

Irin, Castoreum, scillamg, opium & panaceam. Vindician. v. 52.

Opopanax, acis, penult. corr. qvia à panax, acis. Exspirant acrem panaces, absinthia tetra. Lucret.1.4. Ambrofia (uccos, & odoriferam panaceam, Virg. En. 12. Vindicianus quidem pa etiam ausus fuit producere, [de qvo vide Pompholyx] sed perperam, nisi qvod metri necessitate tantillum excusetur.

Origanum, Dioscoridi l. 3. c. 32. 6 34. oeiyas G., penult. corrip.

Cumg, boc absumi debebit origanus berba. Seren, tit. ict. (corp.

Eustatbius derivat ab oe & 200, qvasi sit montium splendor, & lætitia. Sed & 220 penult. corr.

Και κόρυθες, και θάρηκες λαμπεου γαιόωντες. Homer, Il.v. Ψηγμα πολύκνημον, και ορείγανον η δοτο κάρως

Hyrocros. Nicand, in Theriac.

Ori-

Origanum, cunila appellatur Plinio lib. 20. eap. 16. cujus penult. cum vulgo existimetur corripi, producitur manifeste Nicandro in Theriacis:

Κόρκος ον ημυδευτος, πανάκτειου το κονίλίως. "Ην ή και ήρακλειου ορείναιου αυά το θύμβρης.

Orobus, penult. corr. qvia Dioscoridi l. 2. c. 131. 600605.

Oxalis, idis; utrumqve penult, corripit:

Apulov, of alidas 18, na squerou a long a vocant or Nicand in Ther.
Pharmacopoi acetosam vocant, penult. longa, ut paludosus, strumosus, onerosus, lapidosus.

Oxymel, penult. corr. qvod vel ex oxygaro liqvet: Inter lactucas, oxygarumg, liber. Martial. 1.3. ep. 49.

Pæonia, Dioscoridi l. 3. c. 173. Hauvia, à Pæone Medico sic dicta, penult. corripit, ut Pæonia regio:

ος ο οπ Παιονίης τειβώλανος εληλέθει. Homer, Il. e. Pæonia etiam Gracis γλυκισίδη vocatur, & Plinio l, 27.

s. 10. glyciside, cujus penult. producitur:

Συρό ή τε ρίζια χαῦνα νεωρυχέ Τλυκισίδης. Nicand. in Theriacis.

Papaver, penult. producit; genitivus autem pen. corr. Inferias Orphei Lethaa papavera mittes. Virg. Georg. 4. Illa papavereas subsecat ungve comas. Ovid. 4. Fast.

Parietaria Officinarum, dicta quod in parietinis frequens sit; penult, corr. ob vocalem ante vocalem.

Pastinaca, penult, prod, ut portulaca,

Et pastinaca virtus in semine tanta. Macer. 28. 1. Diescoridi, l. 3. c. 59. Staphylinus dicitur, cujus penult. prod.
tum qvia εωφυλίν . circumstexo notatur, tum qvia Columella 1. 10. & Nicander in Theriac, penult. produxere.

Pepo,

Pepo, enis, penult. corr. quia Dioscoridi l. 2. c. 164. "H 3

Ο πέπονες, κάκ' ελέγχε 'Αχάιδες, όπι ετ' Αχαιόι. id est, O stupidi, peponibus similes, pessima ludibria, Achaides, non Achivi. Homer. Il. B.

Ut pateat hinc error Anonymi apud Smetium, qvi ita ineptè:

Aurea mala ferunt, dein melonas, atý, pepones.

Perdicis fel, penult. prod.

Seu fel perdicis parili cum pondere mellis. Seren. tie.

Vulturis at g. jecur, vel jus perdicis aprica. Seren. tit.

Periclymenum, penult. corr.

φύλλα τε κιστήευ ζα σεικλυμένοιο Φέρεσα. Nicand. in Theriac.

Persicaria, Penult. corr. ob vocalem ante vocalem.

Perficum, penult. corr.

Incita pracocibus surrepere Persica prunis. Calph. ecl. 2.
Persicon buic potum è nuce traditur interiore. Seren. tit.
jecor. vit.

Petasites, Dioscoridi l. 4. c. 108. memedims, penult. producit, vide Abrotonites, sego.

Petrofelinum, penult, prod.

Peucedanumá, apiumá, melanthis, petroselinum, Hont. 4. Λωτον έρεπ ομενοι, έκεθ ρεωτόν τι σελίνου. Homer, Il. β. Και σσέραδος νεμεσίου απφύλλοιο στλίνε. Nicander.

Peucedanum, Dioscoridi l. 3. c. 92. wonisand pen. corr. Nai plui wonisano, Bagumós su nay odph. Nicand. in Theriacis.

Peucedanumá, sonat flammis, Erycinaá, ibapsos. Lucret.l.9.

Pha-

Phaseolus, penult. corr. qvia Dioscoridi l. 2. c. 130. Pasto-205. Phaselus verò pro eodem penult. producit: Seu pingvem viciamá, seres, vilemá, phaselum. Virgil. Georg. 1.

Philonium, Romanum, &c. penult. corripit.

Quid referam multis composta Philonia rebus? Seren tie. Jecor vit.

Pilula, penult. corr. ut catera diminutiva in ula, ut bucula, sportula, lingula, ligula, &c.

Aut platani pilulas acri infundemus aceto, Seren. tit.

Piper, eris, penult. utramqve corripit, qvia Galeno l. 8. de simpl. med. fac. πέπτερι, πεπέρεως.

"Η πέπες, urions τε μέρα συεςμεία λεήνας. Nicand. Alexiph.

Pistacia, penult, corr.

Quin & amygdaleos subeunt pistaciaramos. Pallad.1.14.

Plantago, penult. prod.

Agnina similis foliis plantaginis bujus. Macer.

Polygonatum, Dioscoridi lib. 4. c. 6. πλυχόναπν, penult. corr. qvia à χόνυ, χύνατ , vel χένατ genu.

"Ηλασε, τέδι" αύτε λύτο γέναζα, και Φίλον ήτος. Hom. Il. Φ.

Polygonum, penult. corr. qvia Dioscoridi l. 4. c. 4. & 5.
m λύχονον à χίνυ, ans. Nicander qvidem in Theriacis penult. prod. sed necessitate metri, ut in hexametro locum inveniret.

Polypodium, Dioseoridi lib. 4. c. 188. modumodor, à pedum quasi multitudine, penult. corr. ut podium:

Omnibus ad podium spectantibus, bis licet ipsam. Juvenal. sat. 2.

Pom-

Pompholyx, penult. corr. qvia Dioscor. l. s. c. 85. πμφί. λυξ, Arabibus toutia.

Andrachnen, acorong, opopanaca, pompholygemg. Vindician. v. 58.

Populus arbor, penult, corr.

Populus Alcida gratissima, vitis Iaccho. Virg. Ecl. 7. Qvalis populea mærens philomela sub umbra. Virg. 4. Ge. Inde ungventum populeum, non populeonis, ut perperam Officinæ.

Portulaca, penult, prod. ut passinaca.

Andrachne grace, qua portulaca latine. Marcell, l. 1.

Prassium, ut syrupus de prassio, penult. corripit:

Navis ramentum, & qua nomine prassion herba est. Seren. tit. mamm. san.

Nicandro in Alexipharm. Πεάσιον VOCATUT: Καὶ χλοερε πεασίοιο το δη μελίφυλλον ύδεῦσι. Et Δικτώμνε το κλώνας ίδζε χλοερε πεασίοιο. Andromachus fenior apud Galenum libr. de Theriaca ad Pisonem.

Priapus tauri, balænæ, penult. prod.

Hellespontiaci servet tutela Priapi. Virg. 4. Georg.

Primula veris, penult. corr. qvia à primus, diminutivum est primulus, ut scrupulus, lupulus, lentulus, fraterculus. Accedit & Plauti, & Terentii penultimam corripientis authoritas.

Psyllium, Dioscoridi I. 4. c. 70. William; penult. corr. ob vocalem ante vocalem, sine diphthongi suspicione.

Ptarmica, Dioscoridi l. 2. c. 192. Mapuin, à Maiga, sternuto, penult. corripit, ut icterica, Logica, Grammatica, Dominica...

13

Pri-

Pfisana, [nonnunqvam ptusana, hinc Galeni liber extat

Frumentum, milium, ptisanamá, fabamá, solebas. Martial. l. 12. ep. 73.

Quid cessas? agedum, sume boc ptisanarium oryza. Horat. 2. Sat. 3.

Pulegium, penule. corr.

Pulegiumvé potens, & agreste jugatur anethum. Seren. tit.lumbr.purg.

Pulegiumvé potens una super sure locabis. Seren tit.

Pulmonaria, penul. corr. ob vocalem ante vocalem.

Pyrola, dicta, quòd pyri folium similitudine externà imitetur; diminutivnm ergo cùm sit, penult. oportet corripi, ut areola, bracteola, fasciola, taleola.

Ranunculus, flammula, Dioscoridi l. 2. c. 206. Barganos penult. corripit, qvia à ranâ descendit specie diminutivi, ut surunculus, pectunculus, homunculus, avunculus.

Raphanus Dioscoridi l. 2. c. 137. japans, penult. corr.

Percurrent raphanig, mugilesg. Phalæc. Catull. 15.

Semine vel raphani permisto dulcia melle. Seren. tit.

tuss. med.

Ou τεωνω βαφαίας, ε κεάμβας, ε κολοκωίθας. Hom. βασς.
Resina, Dioscoridi l. 1. c. 92. βητίνη; penult. producit:

2 vid facient ungues? nam certe non potes illos

Resina, Veneto nec resecare luto. Martial. l. 3. ep. 74.

Resinata bibis vina, falerna fugis. Martial. l. 3. ep. 77.

Resinata bibis vina, falerna fugis. Martial.l.3.ep.77.

Despicias merito quid resinata juventus. Juvenal. Sat. 8.

Nec non resinas ex oricià terebintho. Seren. eit. vesic. purg.

Resina ex facili cerà, viscoá, coasta. Seren. tit. capill. ting.

Refin

Resinam misces, & Saxis bordea fracta. Seren. tit. furunc. med.

Simplice resina miscebimus bordea tusa. Seren. tit. pan. dep.

Fodem modo penult, producit Vindicianus. Qvòd si
Mantuanus, & Fracastorius penultimam corripuerint, secerint id invitis omnibus antiqvis scriptoribus. Videatur Gruterus, Lipsius, Scaliger, Ramiresius, Raderus, Farnabius, Labbeus, Glonerus, Cavallus. Qvin & pnivn Græcorum, id est, resina, penult. prod.

και δί τοπ ρητίνω τερμινθίδα πιλάκι πεύκης. Nicand. Alexipbarm.

Rhabarbarum, Dioscoridi l. 3. c. 2. pa & pnov, qvod cum in regionibus ultra Bosphorum nasci scribat, non mirum qvod Arabes Rhabarbarum appellaverint, cujus tria genera recenset Mesve, Rha-Indicum, barbarum, ponticum. Rha tamen Dioscoridis potius convenit rhapontico hodierno, qvam hodierno rbabarbaro, ut prolizè inter alios ostendit Plempius. Pen. corr. ut barbarus.

Barbarus bic ego sum, qvia non intelligor ulti. Ovid. 5.

Trist. el. 11.

Rhaponticum, Celso radix Pontica, penult, corr.

A styge non longe Pontica distat bumus. Ovid. 3. de Pont. el. c.

Ricinus, planta, Dioscoridi l. 4.c. 164. nin, & nebtwo; nomen ei, qvòd grana serat ricino animali similia, qvemadmodum ibidem docet Dioscorides, & Plinius l. 15.c. 7.

Plantam hanc umbraculum Jonæ capiti commodasse doctè persvadet in Theophrassum Stapelius, & attingit in Lexic. Martinius. Penult. autem corr. ut ricinus animal, nam de ricino veste aliter se res habet:

Sang vine seu ricini, quem bos gestaverit ante. Seren. tis.

Rosma-

Rosmarinus, Græcis Albanans, penult. prod.

Ex pipere, & calida florem de rore marino.

Ebibe. — — Seren. tit. stom. med.

Sive myrica potens, seu ros cum pane marinus. Seren. tit.

splen. cur.

Rubia tinctorum, Dioscoridi l. 3. c. 160. έρυθείδωου, cui ρίζα έρυθεα, βαφική. Plin. l. 19. c. 3. Rubia tingendis lanus, & corius necessaria. Unde promptum suerit colligere penult. corripi, ob vocalem ante vocalem, & rubiam dici qvasi rubeam.

Sumere conveniet, rubiam quog, ducere potu. Seren.

Huic rubia ex multà fertur conducere lymphà. Seren, tit. morb. Reg.

Rubrica, penult. prod.

Excepto si quid Masuri rubrica notavit. Pers. sat. s.

Sabina, Plinio libr. 17. c. 13. & l. 24. c. 11. herba sabina dicta, à Sabinis populis, apud quos frequentissima suit, si credimus Baubino in Dioscoridem. Penult. prod.

Stipite que diro virgas mentita Sabinas. Lucan 19. Et crepat ad veteres berba sabina focos. Prop.

Saccharum, Plinio saccaron, penult. corr.

Sive saporis erit, qvi saccbara dulcia vincat. Sammart.

1. 2. Pad.

Meminit inter antiquos sacchari Arrianus in peripl. μέλι, inquit, το καλάμινου, το λεχόμενου σύκχας. Dioscoridi l. 2. c. 104. σύκχαςου Plinio l. 12. c. 8. Saccaron & Ararabia fert, sed laudatius India. Avicenne tandem multis post seculis in can. Med. vocatur tsukkar, ut nostratibus.

Sagapenum, penult prod quia Dioscoridi l. 3. c. 95. oupánno, unde & Vindiciano, & Andromacho apud Galenum penult, rectè producitur. Sali-

Salicis iuli in hæmorrhagia utiles, pen. corr.

Salvia, Plin. 1.22. c. 25. Nostri qui nunc sunt herbarii, elelisphacon Grace, Latine salviam vocant. Idom repetit Apulejus c. 101. Dicitur ita, quòd salvos homines præstet, maxime seminas. Penult. ob vocalem ante vocalem necesse est corripi, ut non male veteri jastetur verbo:

Cur moriatur bomo, cui salvia crescit in borto?

Sambueus, Sereno semper sabueus, forsan metri gratia: penult. prod.

Conveniet teneraradix decocta sabuci. Seren. tit. hydr. dep.

Aut edis in patinis tenera decocta sabuci. Seren. tit.

ventr. moll.

Prodest ex parvis acinos potare sabucis. Seren. tit. ve-

Sampfuchum, penult. prod.

Natagjam veniant bilari sampsucha Canopo. Columell.l.10. Σαμθύχε, κύποίντε, και δηλαγέους Ιυμαλίδας. Nicand. in Theriac.

Sandaracha, penult. corripit; Dioscoridi l. 5. c. 122. ous-

Galbana, sandaracham, sampsuchum, psoricum, alumen. Vindicianus v. 56.

Sanicula; Officinarum vox, [nè qvis vocem pro vocabulo barbarismi, jure postulet, cavit jam ante Qvintilianus] à sanaudis vulneribus sic dicta recentioribus, penult. corripir, ob speciem diminutivi, ut apicula, acicula, securicula.

Santalum, Antiquis, uti apparet, ignotum, Avicenne dandal, qvi tamen cum dantal rubrum Galeno cognitum

tum scribit; memoria labi videtur; nobis non incommode enunciabitur, ut oaidates Gracorum, hoc eft, penult, correpta:

Avsa, unde mode au recis con saidada Seins. Theore in Dicion its, avol falvos bon

Santonici semen, Saliis semen Zedoarie, semen Cine? penult. corr. dictum quod nascatur copiosè in agro Santonum populorum.

Tempora Santonico velas adoperta cucullo, Juven. Sat. 8. Gallia Santonico vestit te bardocucullo. Mart. 1.14. ep. 128.

Sapo, onis, penult. prod.

Attrito sapone genas purgare memento. Seren,tit,cut,vit.

Sapphirus gemma, penult. prod. qvia Dioscoridil. 5.c.157. மக்க முடிடு.

Satyrion, Dioscoridi l. 3. c. 143. ourselor, is penult. corr. ob vocalem ante vocalem fine suspicione diphthongi,

Saxifraga, penult. corr.

Saxifragam, seu fontigenam succurrere credunt. Seren. tit. vefic. purg.

Scabiosa, officinarum vox, penult. prod, ut scabiosus. Impello, expungam; namág est scabiosus, & acri Bile tumet. - Perf. Sat. 2.

Scammonium, Dioscoridi lib. 4. cap. 171. oms onapporias, Planta ipla Theophrasto quoque vocatur onappuvia, lib. 9. Succus, five lacryma inspissata Plinio 1, 26, c. 8. dicitur scammonium. Penult. recte corripit Nicander, Vindicianus, & Pisidas, ob vocalem ante vocalem sine suspicione diphthongi:

gui tamen cum alancal rubrum Careno corint.

Θάλπε ζαλων χύτςω σκαμμώνιον οίπ κορέσκων. Nicander in Alexipbarm.

Ovod

Qvod idem contingit diagridio Officinarum, id est, scammonio excoctiori; Rectius interea dangudior appellaretur, authoritate Trasliani, cui núdapos laudatur ca dangudis, id est, lacrymâ, seu lacrymula scammonia. Aangudior autem, sive diagridium, penult. corripit ob vocalem ante vocalem.

Scariola, vox Arabum Interpretibus usurpata, pro endivia vulgari; penult. corr. qvia specie diminutivi se se intert, ut Tulliola, areola, filiola, palliolum, &c. Idem imitatur lavendula, pruneola, calendula, passulæ, cocculi, &c.

Scolopendrium, Theophrasto 1.9. c. 19. oroxonius pico, penult. corr. ob vocalem ante vocalem sine diphthongi suspicione.

Scolymus, penult. corr.

"Ηική αι στολύμω, τεοχέλω δή δοτεχεί απο χαίτλω, Nicand.
in Theriacis.

Scordium, Dioscoridi l. 3. c. 125. σκόςδίου, penult. prod, Σκόρδιου, κὰμ κείνου ἀπου μίστηο θυώδη. Andromachus apud Gal. l. de Theriac.

Scorzonera, à Scorzo, viperâ, vel Scorzone serpente, Hispanica lingva, sic dicta; penult. prod. ad imitationem Latinorum in era & ira. Ita panthera Horatio penult. prod. Abdera Ovidio, Deianira itidem Ovidio.

Scrophularia, dicta à radice nodosâ, & scrophulis sanandis accommodatâ, penult. corr. ob vocalem ante vocalem in Latinis vocibus.

Scrupulus, pro Medico pondere, penult. corr.

Gramma vocant, scrupulum nostri dixere prioxes. Fannius de pond.

K 2

Seca-

Secacul, vox Arabum & Officinarum, pro filaro Dioscoridis, penult. prod qvia Avicenna can. med. 1.2, traft. 2do vocatur fiekhâkhul, accentu penultimæ impresso, qvem, qvia ex Latio, Grajoqve fonte nihil suppetit, merito hic segvimur.

Secale, Plin. 1.18. c. 16. secale occari tantum desiderat, dici-

tur quali lecabife, unde & penult producitur:

Sed solidum in parvis, nullig, secabile segmen. Auson. Eid. 11.
Senecio, Gracis nesseur, quasi vernus senex; penule,

corr. ut senecio vir:

Tu senecionem bunc satis est, si servas anus. Afranius in Jambic.

Sepia, unde os sepia in pharmacopoliis asservatur: pen-

Nigra quod infusa vanescat sepia lympha, Pers. sat. 3.
Serapinum, Officinis quandoque dicitur pro sagapeno, sed perperam, & corrupta voce.

Sericum crudum, pharmacopoliis expetitum, pen. corr.
Rubra sed aurato crispentur serica dorso. Claud. 6. Hon.

Seseli, tum Massiliense, tum Æthiopicum, tum Peloponnesiacum, penult. corr. qvia Dioscoridi 1.3. c. 60,61.62. & Galeno 1. 3. de simpl. med. fac. oforki, eus:

Abrotanum, fefeti, mox & cynogloffa fequuntur. Hont. 4.

Sideritis, penult. prod. qvia Dioscoridi l. 4. c. 33. 34.35.

odneins. Genitiv. sideritidis penult. corr. ut colocynthidis, cantharidis, oceanitidis. Sic ononidis, hypocistidis, &c.

Siliqua, Dioscoridi negina, rà, l. 1. c. 158. Galeno negarioria, ad. Vorstio panis filii prodigi, penult, corr.

Nes

Decoctis potantur aquis, siliquad, nadentes. Seren. tit.

Sinapi, penult, prod. qvia Dioscoridi l. 2. c. 184. olyam:

Seg lacessenti fletum factura sinopis. Columell 1,10.
Vindicianus vers. 37. perperam penult. corripuit.

Solanum, plinie l 27. c. 13. solanum, Officinis etiam solatrum. Cui sive à solamine natales sint, qu'èd herba sit soporifera, sive à sole, unde & subsolanus, penult. producetur:

Esula cum betis, solanum, strychnus, oryza. Hont. 4.
Sed de Esulæ quantitate consulatur litera E.

Spinachia, vox Officinarum; penult. corr.

Si forfan leviore placet spinachia bruma. Fier. con. 133.

Spodium, Dioscoridi l. s. c. 85. anosler, penult. corr. us ex Andromachi senioris versibus de Vipera constat, de quo Galenus l. de Theriaca ad Pisonems.

Staphisagria, Dioscoridi I. 4. c. 156. expis, ageia, penulti-

Τω μεν εγώ πειρήσω αλαλκών άχεια Φυλα. Hom. ll.τ.

Αμμιρα δί αρχοτίρης σαφίδο λέπου του ή δάφνης. Ni-

Stibium, Dioscoridi I. 5. c. 99. simu, & sici, penult. corr. ob vocalem ante vocalem sine diphthongi suspicione. Sic dentalia, balaustia, coccognidium, saccharum penidium, ac diapenidium, & similia...

Sticticum emplastrum, vox Officinarum; rectius styptieum, quomodo medicamenta styptica [id est adstringentia] laudantur Plinio l. 24. c. 13. Penult, corripit, ut K3 hecticus, practicus, ictericus. Sic Umbricus, unde in Officinis terra Umbrica.

Stoechas, adis, de qua ita Dioscorides 1, 3, c. 31. Erizas γευνάτου μεν ου ταις κατά Γαλατίαυ υήσοις αυθικρύ Μαρταλίας, καλεμέναις ή Στιχάσιν, όθεν και τω Επωνυμίων εχηκε. Igitur autem penult. corr. qvia,

Stechados arva tenens, nec non & Graja Juventus,

Lucan. lib. 3.

Storax, acis, & fyrax, acis, penult. genitivi corr. Non storace Ideo stagrantes picta capillos. Virg. in Cirl Aut styracem torres, aut diri vulturis alam. Seren, tit. (erp. mor/.

Andromachus quoque apud Galenum l. de Theriaca penult. in svegros corripuit.

Succinum, penult. corr.

Quid myrtus, quid meffor Arabs, quid succina trita? Martial. 1.3. ep. 69.

Succina virgineà quòd religata manu. Mart. L.11.ep.9, Succifa, penult. prod. qvod radix ejus humano generi salutaris, vulgò existimetur ab invido Damone succisa esse, unde morsus Diaboli nomen quoque invenir.

Succolata Inda, à faba, cui succola nomen, sic appellata; penult, producet, ut à creta cretatus, a, ab argento argentatus, a, à togâ, togatus, a, à sistro, sistratus apud Martialem. Sic à Marmelos de Bengala sid est, cydonio exotico] est confectio Marmelata; à pomo est pomata Officinarum.

Symphytum, [unde Syrupus de symphyto] Dioscoridi l. 4. c. 9. 8 10. ovu Quov, penult. corr. ut Quav:

Τὸν μεν έγω τρετρασα Φυτον ως, γενώ αλωής. id est, mad mangbus! [sings

Hunc qvidem educatum velut plantam in fertili terrâ. Homer. Il. c.

Πυεφθεοι, πολλοί ή φυταίν έστιν όρχατοι άμφίς.
id eft,

Frugisera, multique plantarum erant horti circum.

Syrupus, Actuario oreómor, cujus primi natales traduntur essevel ex Syriaco Sareb, quæ Angeli Caninii suit sententia; vel, quod credibilius, ab Arabico Sirab, id est, potione medica sunde sirupus, vel sirubus rectius appellabitur. ut persvadet in Clave sanat: Simon Januensis. Quod ad quantitatem penultimæ, si Actuarius oreómor appellando, voluerit natales ejus à Serapi, Deo Ægyptiorum deduxisse, penult. producet, juxta illud Martia-lis l., g.ep. 30.

Vincebant, nec que turba Serapin amat.

Cæterum videtur Actuarius respexisse potius Arabicum Sirab. Golius in Lexic. Arab. Syrupum Arabibus hodie Sebarabon appellari monet, accentu penultimæ ob eliph qviescens impresso; à radice Scharaba, id est, bibendum dedit. Qvia ergo penultima Arabibus longâ morâ exprimitur, cum desint in Latio leges, leges Arabum hic opportune sequemur, & penult. To Syrupus producemus.

Tabacum, pro byoscyamo Peruviano, penult. prod. qvia Insula, qvæ ipsi nomen dedit, non tantum tabacum, tabaco, tubac, sed & tubacka, & tabacca appellatur, qvemadmodum ex Indicarum Occid. rerum Scriptoribus constat.

Tacamahaca gummi, vox Indica, qvæ qvia jam civitate Latina pharmaceutica donata est, producet meritò penultimam, ut Latina in aca, cloaca, lingulaca, pastinaca, portulaca, proserpinaca, securidaca, verbenaca, &c.

TanaTanacetum, quod à Tanaco Plinii existimat derivari Baubinus, penult. producit, ut acetum, coryletum, dumetum, equisetum, fruticetum, ilicetum, myrtetum, moretum, olivetum, quercetum, salicetum, temetum, vepretum.

Taraxacon, Officinis, & Lonicero, Taraxicon Stapelio, pro dente leonis, sive aphacâ Theophrasti; videri posset à περάπων derivari, sed veriùs vox corrupta est, à πρώξιμον, qvomodo vocatur Geopon. Authori l. 12. c. 28. Ægineta l. 3. c. 46. Actio l. 9. c. 48. Tralliano l. 8. c. 1. πρώξιμον autem, id est, edule, voce Hippocraticà dicitur, qvòd cichoreacea olim [inter qvæ dens Leonis] qvotidie mensis infertentur; imò hodicque in Græcià caput hoc monachi inter epulas acetarii loco traditur usurpari. Taraxicum autem penultimam corripiet, ut toxicum; πρώζιμον itidem, ut verbalia Græca in ιμος, π, ον, χεήσιμω, πορμω, δοκιμω, ονήσιμω.

Tartarus, Homero in Hymn. ad Merc. & Apoll. item Iliad.

9. meme , & Virgilio 6. Eneid. pro caliginoso & impuro Inserorum loco sumitur: hinc Paracelsus per similitudinem quandam, pro impura vini face, lateribus doliorum adharente, & impuro sangvinis sedimento, unde calculi, & duri in corpore tumores nascuntur, usurpare capit, unde penult. quoque tartari Paracelsici correipi oporter, ut Tartari Rhadamanthei.

Exercet panas, & ad impia tartara mittit. Virg. And. Savior intus babet sedem. tum Tartarus ipse. Virg. An. 6.

Telephium, (aliis crassula) penult. corr.

Φύλλαπ τηλεφίοιο, νέου τ' ζυ βότευσι κλημα. Nicand. in Th. Terebinthinus, a, penult. corr. vide Amaracinus, sequ. Theriaca, Galeno libr. ad Pisonem & Pamphilianum, Justana.

and airidor (6), à sue, sue, quod nobilissimum ejus ingrediens sit bestiola vipera. Penult. corripit Poeta apud Galenum de Antid. l. 1. Et svadet idem analogia, in maniacus, Iliacus, Ammoniacus, Olympiacus, nuclares, Quones, neanlus.

Thymiama, penult. producit:

Πόλις δ', όμε μεν θυμιαμάτων γέμει, Jamb. Sopbock in Oc-

Tilia, penult. corr.

Nec tilia molles, nec fagus, & innuba laurus. Ovid. Met. 10.
Nec tilia leves, aut torno rafile buxum. Virg. Georg. 2.
In append. Smetii ex Sereno adducitur hic versus:
Fraxinea in flammis, que fundit tilia succum,
Sed in Sereno talea legitur, non tilia.

Tribulus aquaticus, penult. corr. qvia Dioscoridi l. 4.c. 11,

Tripolis, aliis terra Tripela, penult. corr. qvia ex Africæ provincia urbi Tripoli vicina advehi traditur. Tripolis enim ideo penult. corripit, qvia Græcis est reimais.

Trochisci Moschardini, ab intrante moscho sie dicti, pen, prod. ut cætera adject. in inus, ab animal. descendentia.

Troglodyticamyrrha, penult. corr. ut cætera adjectiva in icus. Vide hystericus, nephriticus, &c.

Tryphera, Persica, Saracenica, Nicolai; penult. corripit, qvia Græcis του Φεες, α, ον, delicatus, a, um, à του Φη, delitiæ; Compositiones hæ ideo του Φερω, sive delicatæ appellantur, qvòd totius corporis, orisque colorem, odoremque commendent, & nativum membris succum restituant.

L

Tuffi-

a Votos

Tuffilago, Dioscoridi l. 3. c. 126 Bhatov, Plinio l. 26. c. 6 & bechion & tussilago: penult. producit, ut cartilago, Carthago, imago, indago, propago, fimilago, triffago, virago, vorago, palifornita (substil substilis)

Tutia, Dioscoridi l. s. c. 85. Πομφόλυζ, Officinis nihili album; Arabica vox est, dvicenne can. 2. tract. 2. Toutia, qvæ tamen ob vocalem ante vocalem more Latinorum

penultimam meritò corripiet.

Valeriana, vox Officinarum, Dioscoridi l. 1. ε. 10. φε, & vagd & areia; Recentioribus valeriana appellata eft, quod infignibus valeat viribus ad morbos varios. Penult. prod. ut Valerianus Imper, secundanus, fontanus, oppidanus, sylvanus, Claudianus, Thebanus, &c.

Verbena, Dioscoridi 1. 4. c. 61. iseg Borain. Plinio 1. 25, c. 9.

hierabotane, & verbenaca, penult. prod.

Lilia, verbenas g, premens, vescum g, papaver. Virg. 4. Georg. Has ubi verbenis, fylvag incinxit agresti. Ovid. Met. 7.

Vernix, icis, Serapioni Sandarax; vulgo Sandaracha Arabum, [non Græcorum] Avicenne Tfindaruts; Officinis gummi juniperi, & vernix. Eft autem vernix recentiorum vox, diciturque Baubino, quasi vernus ros; Stapelio, quali Bequen, quod recentioribus Græcis electrum five fuccinum fignificat. Penult, genit, non inconvenienter producet, tum qvia Gallis du vernis vocatur, accentu in ultima, tum qvia Italis vernizo, tum propter analogiam perdicis, coturnicis, sandycis, cicatricis, nutricis, meretricis, obstetricis. Idem sentiunt Cavallus & Labbeus. Si à Bepuin est, producet penult ut Berenice.

Veronica planta ambiguum an veteribus cognita. Natales ejus petit Martinius à viribus, qvibus pollet, alexipharmacis. Sed hoc frigidum, Convenientius forsan

à Vero-

à Veronica matrona, ut Artemisia, à cognomine Caria Regina, atque ita penult. produceret, ut Berenice. Verum quia Veronicam pietatis studiosiorem suisse constat, quam plantarum, Dodonei sententiam amplectemur, cui veronica nostra vulgatior alia planta non est, quam betonica altera Ægineta, cum utriusque & forma & vires aprè respondeant. Proinde quia penult in betonica brevem esse docuit Serenus, ut superius monitum, necesse quoque suerit, veronicam, per ignorantiam temporum, inde, variatis nonnihil literis, detortam iisdem legibus obtemperare.

Vinceroxicum, penult. corr. ut toxicum.

Toxica fatilegi carpunt matura Sabai. Lucan. l. 9.

Viola, Dioscoridi l. 4. c. 122, iov, penult. corr.

Pallentes violas, & summa papavera carpens. Virg. Ecl. 2.

Vipera, Dioscoridi l. 2. c. 18. exiden; penult. corr.

Vipera delituit, cœlumá, exterrita fugit. Virg. 3. Georgo Quod custos, dominusá, viperaru. Phalæc. Mart.l. 1 ep. 42.

Vitriolum, Græcis zádnasfor, Plinio l. 34. c. 12. atramentum sutorium, & chalcanthum; Gebri interpretibus cuperosa; recentioribus vitriolum ob colorem vitri cœrulei & viridis æmulum. Penult. corripit, ut cætera diminutiva, & diminutivi speciem imitantia, palliolum, strophiolum, & dictum Catullo solatiolums.

Umbilicus marinus, item umbilicus Veneris, pen. prod.

Jam pervenimus usg, ad umbilicos. Phalæc, Mart. l. 4. ep. 91.

Nullo crassior ut sit umbilico. Phalæc. Mart. l. 2. ep. 6.

Vomica nux, penult. corr. à vomendo dicta, ut vomi-

Urtica, ab urendo dicta Latinis, Dioscoridel. 4. c. 94. noidy à pungendo; penult prod. Hac Hac tetigit, Gradive, tuos urtica nepotes. Juven. sat. 2.
Divitis urtica major tamen ista voluptas. Juven. Sat. 11.

Usnea, pen. corr. ob vocal ante vocalem, Avicenna Ufina.

Zedoaria Officinarum [zurunbad Avicenne; Cadrea Græcis recentioribus] penult. corr. ob vocal. ante vocalem, quòd in civitatem Latinam terminatione transierit.

Zibebæ, vox Officinarum, penult. corr. ut cubebæ. Avia cenna Zebib appellat, unde non defuturi forsan, qvi accentum intuiti penultimam producent. Nec admodum repugnabimus. Qvia tamen in terminationem Latinam transiit hæc vox, potior videtur analogiæ superius allatæratio. Consulatur interea Asarum, seqv.

Zibethum, Scaligero Zibeth, pro excremento illo peculiari & fragrante Hyænæ odoriferæ; penult. prod. tum qvia multis Auctoribus, ut Hermolao, Ruellio &c. Zibettum appellatur, & aliis civetta; tum qvia analogia ita svadetin voce, acetum, coryletum, cemetum, vepretum, &c.

Zingiber, Officinis, & recentioribus Grecis; Plinio l. 12.0.7.
zingiberi, & zimpiberi; Dioscoridil. 2.0.190. Cryst Geess, ews.
Ziyyi Gees Jegudo non sunnan morantemos. Andromachus
Senior apud Galen.l. de Theriaca ad Pisonem.

Avicenna Zengjebil. Et nominat. & genit. penult. corr. Zingiber, & calidu, mordax piper, & laser algens. Vind. 54. Et piperis siliquas, Zingiberimá, vehit. Strozza Eleg. 3. Ratio constat, quippe Galenus I 6. simpl. facult. ζιγγιδέρεως, inqvit, ή ρίζα χεήπμω επίν, &c. & similia scribitloco proximè citato Dioscorides.

Zizypha, penult. corr. apud Cavallum; neqve malè convenit analogia cum Sifypho, de qvo ita Poëtæ:

Aut petis, aut urges ruiturum Sispphe saxum. 00, 4. Met. Vel tu Sispphios licet admirere labores, Propert. 2,617,

1(0)

